

സെപ്തംബർ

20
21

ലക്കം 9

യുവചേതന

എം.സി.വൈ.എം. സഭാതല സമിതി മുഖപത്രം

വന്ദ്യ പിതാവേ സമാധാനത്താലേ പോവുക...

എഡിറ്റോറിയൽ

അവിടുന്ന് തന്റെ ദാസിയുടെ താഴ്മയെ കടാക്ഷിച്ചു.
ഇപ്പോൾ മുതൽ സകല തലമുറകളും എന്നെ ഭാഗ്യവതി
എന്നു പ്രകീർത്തിക്കും. ശക്തനായവൻ എന്നിക്കു വലിയ
കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നു, അവിടുത്തെ നാമം പരിശുദ്ധമാണ്.
(ലൂക്കാ 1 : 48-49)

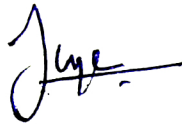
കുരിശിൽ കിടന്നു കൊണ്ട് ദൈവപുത്രൻ നമുക്കോരോരുത്തർക്കും നൽകിയ വിലപ്പെട്ട സ്വർഗ്ഗീയ സമ്മാനമായ പരിശുദ്ധ ദൈവമാതാവിന്റെ ജനനപ്പെരുന്നാളിന് എട്ട് ദിവസങ്ങളിലെ വ്രതാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലൂടെ സഭ പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയത്തോട് ചേർന്ന് മറിയം വഴി യേശുവിലേക്ക് വളരുന്ന കാലഘട്ടമാണല്ലോ ഇത്. വിശുദ്ധ ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പാ നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ മറിയമാകുന്ന പാഠശാലയിലിരുന്ന് ക്രിസ്തുവിനെ ആഴത്തിൽ പഠിക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കണം. അപ്രകാരം പരിശുദ്ധ അമ്മയിൽ നിന്ന് ക്രിസ്തീയ ജീവിതം ഈ ഭൂമിയിൽ എപ്രകാരം ജീവിക്കണം എന്നത് നാം പഠിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുകയാണല്ലോ. പരിശുദ്ധ അമ്മയുടെ ജീവിതം ഒരു വലിയ പാഠപുസ്തകമായി ക്രിസ്ത്യാനികളായ നമുക്കോരോരുത്തർക്കും മുമ്പിൽ വലിയ വെല്ലുവിളിയായി നിലകൊള്ളുമ്പോൾ, പരിശുദ്ധ അമ്മയുടെ ജീവിത മാതൃക ഉൾക്കൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിലേക്ക് അനുദിനം വളരാനും നമ്മിൽ നിന്ന് ക്രിസ്തു രൂപപ്പെടാനും ഈ അനുഗ്രഹീതമായ കാലം നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ.

മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കരായ നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സെപ്റ്റംബർ മാസം ഏറെ ചരിത്രപ്രാധാന്യമുള്ളതാണല്ലോ. 1653 ൽ മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളുടെ അനൈക്യത്തിന് വഴിഞ്ഞെളിച്ച കുനൻ കുരിശ് സത്യം കേരളത്തിലെ ക്രിസ്തീയ സഭയിൽ ഉണ്ടാക്കിയ വിഭാഗീയതയും, അത് മൂലം ഉണ്ടായ പ്രശ്നങ്ങളും പ്രതിസന്ധികളും ഒരു പരിധിവരെ പരിഹരിക്കുവാൻ ദൈവദാസൻ മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതസഹചാരിയായിരുന്ന മാർ തെയോഫിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും സന്യാസജീവിതക്രമത്തിലൂടെയും പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയും വിചിന്തനത്തിലൂടെയും സംജാതമായ പുനരൈക്യ ശ്രമങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞു എന്നത് അഭിമാനപൂർവ്വം അതിന്റെ മക്കളായ നാം ഇന്ന് ഓർമ്മിക്കുന്നു. ഒരിടയനും ഒരു തൊഴുത്തുമെന്ന യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയും ആഗ്രഹ

വും സഫലീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനും സഭകൾ കൂട്ടായ്മയിൽ ഒരുമിച്ച ചേർന്നുകൊണ്ട് ലോകത്തിന് സജീവ സാക്ഷ്യമായി തീരുന്നതിനും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും പരിശ്രമിക്കുവാനും മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കരെന്ന നിലയിൽ നമുക്ക് കടമയുണ്ട്. തൊണ്ണൂറ് വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ദൈവപദ്ധതിയിൽ ഒരു കടുകുമണി പോലെ നടപ്പുകയും ഇന്നോളം പരിപാലിക്കപ്പെട്ട് വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പൗരാണികമായ അപ്പസ്തോലിക സഭയുടെ പ്രത്യേകതകളോടുകൂടി തന്നെ ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച സത്യസഭയാകുന്ന കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ കൂട്ടായ്മ ബന്ധത്തിൽ ആയിരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു എന്നതാണ് മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ അന്യത. ഈ സഭയുടെ മക്കളാകുവാൻ നമുക്ക് സാധിച്ചതിൽ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്താം. സർവ്വതും ഉപേക്ഷിച്ച് ധീരമായ കാൽവയ്പ്പോടുകൂടി നമുക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയ എല്ലാ പുണ്യപിതാക്കന്മാരുടെയും വൈദിക ശ്രേഷ്ഠരുടെയും സന്യസ്തരുടെയും, അൽമായ സഹോദരങ്ങളുടെയും ഓർമ്മകൾക്കു മുമ്പിൽ നമ്രശിരസ്സുകരാകാം.

മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭയെ സംബന്ധിച്ച് ഏറെ വേദനയുളവാക്കുന്ന അനുഭവമായിരുന്നല്ലോ ഡൽഹി-ഗുഡ്ഗാവ് ഭദ്രാസനാധിപൻ ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ ജേക്കബ് മാർ ബർണബാസ് പിതാവിന്റെ ആകസ്മികമായ വിയോഗം. ഭാരതം മുഴുവൻ സുവിശേഷം എത്തിക്കുക

എന്ന മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ വലിയ സ്വപ്നങ്ങൾ സാക്ഷാത്കരിക്കുവാൻ അക്ഷീണം പരിശ്രമിച്ച് മലങ്കര സഭയുടെ 'മിഷനറി ബിഷപ്പ്' എന്ന് പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ച വന്ദ്യ പിതാവിന്റെ ജീവിതവും പ്രവർത്തനങ്ങളും മലങ്കര സഭയ്ക്ക് വലിയ മുതൽക്കൂട്ടായിരുന്നു. വളരെ അപ്രതീക്ഷിതമായി അഭിവന്ദ്യ പിതാവ് നമ്മോട് വിട പറയുമ്പോൾ സുവിശേഷകയായ മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്ക് ഒരു വലിയ മിഷനറിയെ നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നത് സഭാമക്കൾ ഓരോരുത്തരെയും വേദനിപ്പിക്കുന്ന വസ്തുതയാണ്. സഭയുടെ കാര്യങ്ങളിന്റെ മുഖമായി കോവിഡ് 19 മഹാമാരിയുടെ കാലത്ത് ഡൽഹിയുടെ തെരുവോരങ്ങളിൽ വിശക്കുന്നവന് അപ്പമായിത്തീർന്ന ആ വന്ദ്യ പിതാവിന്റെ അനുഗ്രഹീതമായ ശുശ്രൂഷകൾ ഗുഡ്ഗാവ് ഭദ്രാസനത്തിനും മലങ്കര സഭയ്ക്കകമാനവും ക്രിസ്തീയ സമൂഹത്തിന് മുഴുവനായും അഭിമാനിക്കാൻ വകനൽകുന്നതാണ്. വന്ദ്യ പിതാവിന്റെ ദേഹവിയോഗത്തിൽ എം.സി.വൈ.എം. ന്റെ ഹൃദയപൂർവ്വമായ അനുശോചനം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. മലങ്കര സഭയുടെ നിരവധിയായ ശുശ്രൂഷാമേഖലകൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥനെ കൂടി ലഭിച്ചതിൽ നമുക്ക് പ്രത്യാശഭരിതരാകാം. വന്ദ്യ പിതാവിന്റെ ദീപ്തമായ സ്മരണകൾക്കു മുമ്പിൽ യുവജനസഭ ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മശാന്തിക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ജിനു ജോർജ്ജ്

എം.സി.വൈ.എം. ജനറൽ സെക്രട്ടറി
ചീഫ് എഡിറ്റർ

വിശ്വാസത്തിന്റെ ഭദ്രദീപമാകുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ അമ്മയുടെ ജനനത്തിരുന്നാളിന്റെ നിറവിലായിരിക്കുന്ന സഭയോടൊപ്പം എട്ടു നോമ്പിന്റെ പുണ്യദിനങ്ങളിലും നാം വ്യാപൃതരായിരുന്നുവല്ലോ. അന്ധമായ ദൈവവിശ്വാസത്തിന്റെ തീവ്രത നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ അൻപത്തി മൂന്നു ഉരുളൻ മുത്തുകൾ കൊരുത്തെടുക്കുന്ന ജപമാലയെന്ന ആഭരണത്തിന്റെയും ആയുധത്തിന്റെയും സമ്മിശ്രഭാവത്തെക്കാൾ ഏറ്റവും മികച്ചതായി മറ്റൊന്നില്ലെന്ന തിരിച്ചറിവും, സ്ത്രീകളിൽ ധന്യയായ അവളെക്കാൾ നല്ലൊരു പാപപുസ്തകം ലഭ്യമല്ലെന്ന ബോധ്യവും സമന്വയിപ്പിച്ച ജീവിത ശൈലിയാണ് യഥാർത്ഥമാക്കേണ്ടതെന്ന അവബോധത്തിലൂടെ ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ പരിശുദ്ധ അമ്മയെന്ന നാമം പതിപ്പിക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കണം.

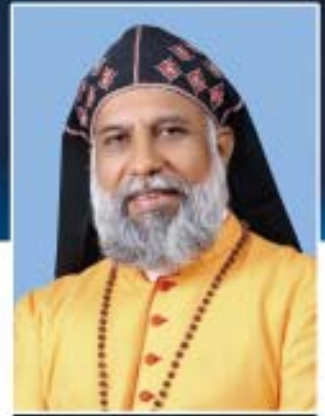
‘എന്റെ തമ്പുരാനെ പെറ്റ പൊന്നമ്മച്ചിയെന്ന ‘ശരണ വാക്യവുമായി മൂന്നിൽ നിന്ന ദൈവദാസൻ മാർ ഇവനിയോസ് പിതാവിനോടൊപ്പം പുനരൈക്യ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വിജയം ബന്ധനിയുടെ വിജയം; ബന്ധനിയുടെ വിജയം പുനരൈക്യ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വിജയം എന്ന മന്ത്രവുമായി ജീവിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത് ധീരരായി നിലകൊണ്ട ആശ്രമസ്ഥരുടെയും വിശ്വാസികളുടെയും പരിശ്രമങ്ങളുടെ വിജയം അതിന്റെ 91-ാമത് നിറവിലെത്തി നിൽക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവും അഭിമാനത്തോട് കൂടെയാണ് സഭയും സഭാവിശ്വാസികളും നിലകൊള്ളുന്നത്. ആരംഭദശയിലെ പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളിൽ പോലും ഏകാഗ്രതയോടെ ക്രമങ്ങളെ പാലിച്ചു കൊണ്ട് പോകുവാനും, ക്രിയാത്മകമായ ഇടപെടലുകളിലൂടെ സഭയെ വളർത്തുവാനും നമ്മുടെ പൂർവപിതാക്കന്മാരും, വൈദികരും, സന്യസ്തരും, അൽമായരും ശ്രമിച്ച അക്ഷീണമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ ‘അതിവേഗം വളരുന്ന സഭയായി’ നമ്മൾ മാറുകയുണ്ടായി. ഭിന്നതയിൽ നിന്നും പുനരുദ്ധാനം നേടി ആഗോള കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ അംഗമായി മാറുകയും ഇന്ന് സഹോദരസഭകളുടെ രൂക്ഷമായ പ്രശ്നങ്ങളിൽ അവരെ ചേർത്ത് പിടിക്കുവാനും സത്യാധർമ്മങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നേരു പറയാനും കെല്പുള്ള സഭയായി, ക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടിയായ തിരുസഭയുടെ അസ്തിത്വത്തിലൂടെ നമ്മൾ ഒത്തുചേർന്നിരിക്കുന്നതിന്റെ മൂലക്കല്ല് സഭയുടെ പുനര്യക്യമാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. ഈ ദിനങ്ങളിൽ മഹത്തായ പുനര്യക്യത്തിന്റെ മഹനീയമായ വിജയം സഭയോടൊപ്പം പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം നമുക്കാഘോഷിക്കാം.

തന്റെ ജീവിതം അനേകർക്ക് അനുഗ്രഹമായിത്തീരണമെന്ന അതിയായ അഭിലാഷത്തോടെ ജീവിച്ച് നിത്യതയിലേക്ക് മടങ്ങിയ നമ്മുടെ സഭാപിതാക്കന്മാർക്കൊപ്പം ചേരുവാനായി നമ്മെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞ ഡൽഹി-ഗുഡ്ഗാവ് ഭദ്രാസനത്തിന്റെ അധ്യക്ഷനായിരുന്ന ഭാഗ്യസ്ഥരണാർഹനായ ജേക്കബ് മാർ ബർണബാസ് പിതാവിന്റെ വിധേഗം ഏറെ ദുഃഖകരമായ അന്തരീക്ഷം സഭയിലും സമൂഹത്തിലും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള ഈ സാഹചര്യത്തിൽ... സഭയ്ക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ പരിശുദ്ധനായ ഒരു ആചാര്യനെ കൂടി ത്രിത്വേക സിംഹസനത്തിന്റെ ഉറവിടമായ സ്വർഗത്തിൽ പേരെഴുതിചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് നമുക്ക് വിശ്വസിക്കാം. ഈ വിശ്വാസവെളിച്ചവും പേറി പിതാക്കന്മാരുടെ പരിശുദ്ധ ജീവിതങ്ങളിലൂടെ മാധ്യസ്ഥശക്തിയെ തിരിച്ചറിയുവാനും മനുഷ്യന് പ്രാപിക്കാവുന്ന ശ്രേഷ്ഠമായ ആയുധം ദൈവസമ്പാദനമാണെന്ന വെളിവിനാൽ പുനരൈക്യത്തിലൂടെ ഇഴചേർക്കപ്പെട്ട സഭയിൽ ധീരപ്രേഷിതരായി നിലകൊള്ളുവാനും നമുക്ക് പരിശ്രമിക്കാം.

ജിത്ത് ജോൺ ഫ്രാൻസിസ്
എം.സി.വൈ.എം. പ്രസിഡന്റ്

അഭിവന്ദ്യ ജേക്കബ് മാർ ബർണബാസ് പിതാവ് : അനുസ്മരണം

കർദ്ദിനാൾ മാർ ബസേലിയോസ് ക്ലീമിസ് ബാവ
മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ
മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പ്-കാതോലിക്കോസ്

ദൈവത്തിന്റെ തിരുനാമത്തിന് മഹത്വം ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ,

മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ പരിശുദ്ധ സുന്നഹദോസിന്റെ സെക്രട്ടറിയും തിരുവല്ല അതിരൂപതയുടെ അധ്യക്ഷനും ഈ കബറടക്ക ശുശ്രൂഷയിൽ പ്രധാന കാർമ്മികനുമായ അഭിവന്ദ്യ തോമസ് മാർ കുറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി, നമ്മുടെ സഭയിലെ അഭിവന്ദ്യരായ പിതാക്കന്മാരെ, സഹോദരി സഭകളിലെ അഭിവന്ദ്യരായ പിതാക്കന്മാരെ, വന്ദ്യ വൈദിക സഹോദരങ്ങളെ, പ്രിയമുള്ള സിസ്റ്റേഴ്സ്, അഭിവന്ദ്യ പിതാവിന്റെ വത്സല മാതാവ്, പ്രിയപ്പെട്ട കുടുംബാംഗങ്ങൾ, പ്രിയമുള്ള സ്നേഹിതരെ, സഭാമക്കളെ എല്ലാവർക്കും കർത്താവായ യേശുവിന്റെ മഹനീയ നാമത്തിൽ സ്നേഹവന്ദനം അറിയിക്കുന്നു .

നമുക്ക് പ്രിയങ്കരനായ അഭിവന്ദ്യ ബർണബാസ് തിരുമേനിയെ ദൈവഭവനത്തിലേക്ക് യാത്രയാക്കുന്ന ശുശ്രൂഷയുടെ സമാപനത്തിലേക്ക് നാം എത്തിയിരിക്കുന്നു. 'Be a witness to the word'- വചനത്തിന് ഒരു സാക്ഷിയാകുക, ഈ ആപ്തവാക്യം ജീവിത

ത്തിന്റെ ധർമ്മ വാക്യമായി സ്വീകരിച്ച് ഇടയശുശ്രൂഷയിലൂടെ നമ്മുടെ സഭയെ, തനിക്ക് ഭരണം ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ട ഗുഡ്ഗാവ് സെന്റ് ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ വളർച്ചയിലൂടെ നമ്മെ നയിച്ച ഈ വത്സല പിതാവ് ഇനിയും സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ തനിക്കായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ടു ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഇരിപ്പിടത്തിൽ നിത്യവിശ്രമം അനുഭവിക്കുമാറാകട്ടെ. അതിനായി നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം, ദൈവസന്നിധിയിൽ കരുണയോടെ നമുക്ക് അപേക്ഷിക്കാം. കോവിഡ് രോഗത്തിന്റെ വളരെ ക്ലേശകരമായ കഥ പറയുന്ന ഒരു അധ്യായം നമുക്ക് നൽകിയിട്ടാണ് വത്സല പിതാവ് യാത്രയാവുക. അനേകരുടെ യൊപ്പം, അനേകർക്ക് നേതൃത്വം നൽകി, അനേകർക്ക് പ്രത്യാശ നൽകി സുവിശേഷത്തിന്റെ സാക്ഷ്യമായി ജീവിച്ച വത്സല പിതാവ് വന്ന ഇടത്തേക്ക് മടങ്ങുകയാണ്. മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ മുഴുവൻ ദൈവജനത്തോടു ചേർന്നു ഈ വത്സല പിതാവിനെ ഓർത്തു ദൈവത്തോട് നന്ദി പറയുന്നു, ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. വചനത്തിന്റെ ഒരു സാക്ഷിയെ ഇപ്രകാരം അണിയിച്ചൊരുക്കി ക്രമീ

കരിച്ച അഭിഷേചിച്ച് ഈ സഭയ്ക്ക് നൽകിയതിന് സ്വർഗ്ഗത്തോട് നന്ദി പറയുന്നു. കോവിഡിന്റെ രോഗം ലഘുവായി എന്നെയും ബാധിച്ചതിനാൽ കോവിഡാ നന്തരമുള്ള സമയത്ത് യാത്ര ചെയ്യുവാൻ പാടില്ല എന്ന് കർശനമായി ഡോക്ടർ നിർബന്ധിച്ചതിനാൽ എനിക്ക് അവിടെ വന്ന് ഈ ശുശ്രൂഷകളിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിന് സാധിക്കുന്നില്ല എന്നത് ഏറെ ക്ലേശകരമാണ്. ആയതിനാൽ അഭിവന്ദ്യ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് കുറിലോസ് പിതാവിനെ അതിന് ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും നമ്മുടെ അഭിവന്ദ്യരായ പിതാക്കന്മാരെല്ലാവരോടും ചേർന്ന് ഈ കബറടക്ക ശുശ്രൂഷ ഏറ്റം അനുഗ്രഹപ്രദമാകുന്നതിന് ആകുന്നതിന് ആലോചിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. സഭ ഒന്നായി ഈ വലിയ വചനത്തിന്റെ സാക്ഷിയോട് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭാഗ്യസ്ഥരണാർഹനും പുണ്യപിതാവുമായ ദൈവദാസൻ മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ സ്വപ്നവും ആഗ്രഹവുമായിരുന്നു ഭാരതമണ്ണിന്റെ എല്ലാ മുക്കിലും മൂലയിലും സുവിശേഷത്തിന്റെ പരിമളം എത്തണം എന്നത്. ആ ആഗ്രഹം സാധിക്കുമാറ് വടക്കേ ഇന്ത്യയിലെ 22 സംസ്ഥാനങ്ങൾ ചേർന്നുള്ള ഗൂഡ് ഗാവ് സെന്റ് ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷയിലൂടെ സഭാസമൂഹത്തെയും ദൈവരാജ്യകൂട്ടായ്മയേയും ജാതിമത ചിന്തകൾക്കതീതമായി പിതാവ് രൂപീകരിച്ചു, പിതാവ് സ്നേഹിച്ചു, ഒപ്പം നടന്നു, വഴികാട്ടിയായി, കൂട്ടാളിയായി. സുവിശേഷ

ത്തിന്റെ പരിമളം ഒരു മിഷനറിയുടെ പ്രഭയിൽ കാരുണ്യപൂർവ്വം അടയാളപ്പെടുത്തിയ ഒരു ജീവിതം ബർണബാസ് തിരുമേനി നമുക്ക് കാണിച്ചു തന്നു. കാരുണ്യത്തിന്റെ പ്രഭയും മിഷനറിയുടെ ക്രിസ്തുപരിമളവും ഒരുമിച്ച് ചേർത്ത് പിതാവ് ഏറ്റവും ശുശ്രൂഷിച്ചത് നൈതാനികമായി നമ്മുടെ സഭയുടെ ദൃശ്യ അതിർത്തികൾക്കപ്പുറത്ത് ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മയിലുള്ള വലിയൊരു സമൂഹത്തെയാണ്. ആഹാരം ഇല്ല എന്ന് പറഞ്ഞ ആളുകളുടെ മുൻപിൽ അപ്പമായി എത്തിയ വചനത്തിന്റെ ഈ നേർ സാക്ഷ്യം ജാതിയോ മതമോ രാഷ്ട്രീയമോ പ്രദേശമോ ആരായാതെ വിശക്കുന്നുവെങ്കിൽ കഴിക്കുക, ഭക്ഷണപ്പൊതി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട് എന്ന് പ്രചോദനമായി അവർക്ക് നൽകിയത് ഈ സഭയുടെ സുവിശേഷ സാക്ഷ്യമാണ്. കോവിഡ് എന്ന മഹാമാരിയുടെ നടുവിൽ ഒരു ആൾ രൂപം, ഡൽഹിയിലെ തെരുവീഥികളിൽ പ്രത്യേകിച്ച് Neb Sarai കത്തീഡ്രലിന്റെ മുൻപിൽ പിതാവ് ഇപ്പോൾ ആ വഴിയിലേക്ക് നോക്കി ഇരിക്കുന്നത് പോലെ തോന്നുന്നുവല്ലോ, ആ വഴിയിരിക്കിൽ ആയിരങ്ങൾക്ക് തന്റെ കരം നീട്ടി ആവശ്യക്കാരുടെ മുമ്പിൽ അപ്പമായി കരങ്ങളിലൂടെ ഭക്ഷണ പൊതിയായി വച്ചുനീട്ടിയ കാരുണ്യത്തിന്റെ അനുഭവം, സുവിശേഷത്തെ ജീവിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അനേകർ സന്തോഷത്തോടെ അത് സ്വീകരിച്ച അനുഭവം. അത് കർത്താവിൽ അല്ല, കൃപയിലാണ് ചെന്ന് എത്തിനിൽക്കുക. വത്സലപിതാവിന്റെ ഗൂഡ്ഗാവ് ഭദ്രാസനത്തിലെ ശുശ്രൂഷ, അവിടെയുള്ള സമസ്ത ജനങ്ങളുടെയും ദൈവരാജ്യശുശ്രൂഷ ഈ സഭയ്ക്ക് ഏറെ പ്രചോദനവും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിൽ തീഷ്ണതയും സമ്മാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സമയത്ത് വത്സല പിതാവിന്റെ ജീവിതയാത്രയിൽ കൂടെനിന്ന സകലരെയും നന്ദിയോടെ ഓർക്കുന്നു. പിതാവിന് ജന്മം നൽകിയ മാതാപിതാക്കൾ, പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മച്ചി ഈ ശുശ്രൂഷയിൽ അവിടെ സംബന്ധിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. പിതാവിന്റെ സഹോദരികൾ, പിതാവിന്റെ സഹോദരങ്ങൾ കുടുംബാംഗങ്ങൾ എല്ലാവരും വേദനയോടുകൂടി ഈ അവസരത്തിൽ ഒപ്പം നിന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണല്ലോ. പിതാവിന്റെ മാതാപിതാക്കളോടും സഹോദരങ്ങളോടും നിങ്ങൾ നൽകിയ പിതാവിലൂടെ സഭയ്ക്ക് ലഭിച്ച വലിയ സാക്ഷ്യത്തിനും കരുതലിനും ഞാൻ നന്ദി പറയുന്നു. നിങ്ങൾ സഭയ്ക്കു നൽകിയ ഒരു വലിയ സമർപ്പണം ദൈവം കൃപയോടെ അംഗീകരിച്ച് അഭിഷേകമായി നമുക്ക് തിരിച്ച് നൽകിയ ആ വലിയ ഭാഗ്യം തുടർന്നും അനുഗ്രഹീതമായി നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിനും നമ്മുടെ സഭയ്ക്കും നൽകണമേ എന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തോട് നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം.

I take this opportunity to thank everyone in the eparchy of St. John Chrysostom in Gurgaon. Our beloved families, men and women, our catechism children, our young meym members, our dear parents, my dear beloved, you have been a source of strength and encouragement not only to our beloved Barnabas thirumeni but to the entire Church. We appreciate on behalf of our church the collaboration and the generous attitude of service extended to him so that he could perform as a witness to the word. May your families be blessed, may the parish communities be blessed more and more so that we may continue to witness the gospel in the capital city of Delhi and in the remote villages of the jurisdiction area of the Eparchy of St. John Chrysostom in Gurgaon. I thank all the catechism teachers and especially the mother's forum and our beloved pastors in the villages who have been courageous enough to pro-

claim, they proclaim the good news of love and compassion to people whom they have met. Dear pastors and dear Malankara Catholic faithful in the villages and rural areas and the new missions of our eparchy, you are a source of encouragement and hope to the thousands of people in the church and around the church that you have received the gospel, the seed to grow in love and compassion. I appreciate your enthusiasm to come and see what lord wants to speak to you and you have done it. Barnabas thirumeni was instrumental, a strong instrument in the hands of the lord to keep you together. He will pray for you and the holy spirit will continue to shower his blessings on all our missions in the Eparchy of St. John Chrysostom in Gurgaon. I thank our Rev. Sisters for their prayerful collaboration in the eparchy. In a special way, I thank all the Rev. Fathers who render their services in the Eparchy St. John Chrysostom. Dear brothers, your great commitment, hardwork and hardships in every nook and corner of the Eparchy bring more fruits, spread the good news and spread the fragrance of Christ. I appreciate to the collaboration with thirumeni in his dream of announcing the gospel come to the millions who have never heard the name of Jesus. I thank close collaborators of the Barnabas thirumeni at the (kooriya) and great services rendered by his close advisors, both men and women and the clergy. In a special way, I thank Rt. Rev. Daniel Kuzhithadathil Cor episcopa for his great service rendered to the Eparchy of the St. John Chrysostom and the person of Barnabas thirumeni as his right hand, as the Chief Vicar General for many years. I also thank very Rev. Fr. Vinayanand OIC, the present administrator who

has taken great efforts in coordinating and collaborating with everyone to bring strength and grace from above to coordinate all the apostolates and missionary endeavours in the Eparchy. Thank you Fr. Vinayanand for your great leadership and enthusiasm and above all, your deep faith in the providence of the lord that he will give whatever we need as he designs. I thank all the political leaders of that region, honorable MP and MLA of the region where thirumeni resides, Neb Sarai for their services and support. All the political leaders from various parties have contributed for the well-being of the church over there. In a particular way, I thank Mr. Alphons Kannanthanam (IAS), Rajyasabha member for his personal intervention and for his personal presence yesterday and today and even when thirumeni was in hospital in a couple of times. Alphons sir, as a church we thank you whole heartedly for what you are to us. I thank the Chief Minister of Delhi, Sri. Kejriwal for his association with Barnabas thirumeni on a couple of times and also Honorable Chief Secretary of Delhi who was always kind enough to listen to us and render his services as and when required. I thank all the social leaders of

the region for their caring and collaborating mission with us. Thirumeni's death brought to us the essence of deep sorrow but above that it has brought to us a deep faith that the lord is merciful and reliable to his promise. Those who walk his ways will find rest in him. Those who eat his body and drink his blood will live with him and those who live with him will have no death, he will live forever. The lord who promised us as Emmanuel, he is taking Barnabas thirumeni with him. He is not in the hands of human beings but he is with the mighty Lord who can transform everything to goodness. Last but not the least, I thank my brother bishops not only for their presence at the funeral but for all the unanimous prayerful solidarity they have shown during the past four months in the case of Barnabas thirumeni. I thank all the Eparchies of Malankara Syrian Catholic Church and our beloved faithful in Gulf countries and the Eparchy of Queen of Peace in USA and other mission stations for their financial support and collaborations in meeting with the needs when Barnabas thirumeni was in the hospital. May the Lord reward you all with His abundant blessings.

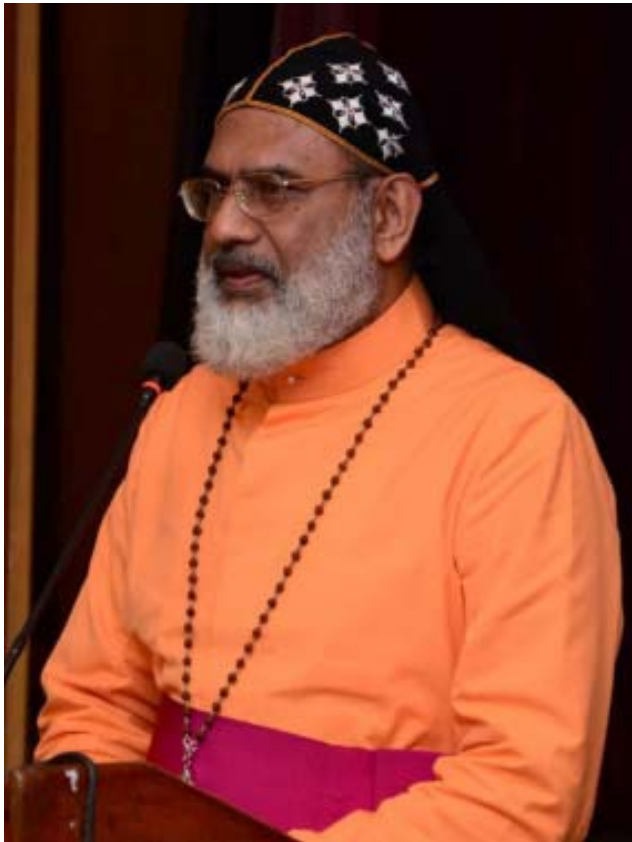
അഭിവന്ദ്യ ബർണബാസ് തിരുമേനിയുടെ ദേഹവിയോഗത്തിൽ സഭയുടെ ദുഃഖചരണം ഇന്നലെ ആരംഭിച്ചത് സെപ്റ്റംബർ മാസം ഏഴാം തീയതി വരെ 10 ദിവസത്തേക്ക് സഭയിലാകമാനം നടത്തുന്നതാണ്. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ആഘോഷപരിപാടികളെല്ലാം റദ്ദ് ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അടുത്ത ഞായറാഴ്ച വിശുദ്ധ കുർബാന നമ്മുടെ എല്ലാ ദൈവാലയങ്ങളിലും അർപ്പിച്ച്, വിശുദ്ധ കുർബാനയ്ക്ക് ശേഷം പിതാവിന് വേണ്ടി യുപപ്രാർത്ഥന നടത്തേണ്ടതാണ്. സെന്റ് ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റം ഭദ്രാസനത്തിൽ ദുഃഖചരണം 40 ദിവസം നീണ്ടുനിൽക്കുന്നതാണ്. ഈ കാലയളവിൽ വത്സലപിതാവിന് വേണ്ടി വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിക്കുമ്പോൾ യുപം സമർപ്പിച്ച് പ്രത്യേകമായാണ് ദൈവാലയങ്ങളിൽ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടത് എന്ന് ഞാൻ അറിയിക്കുന്നു. വന്ദ്യ പിതാവ് കബറടങ്ങുന്ന Neb Sarai സെന്റ് മേരീസ് കത്തീഡ്രലിൽ 40 ദിവസവും വിശുദ്ധ കുർബാനയും സന്ധ്യാനമസ്കാരവും തുടർന്ന് കബറിക്കൽ യുപപ്രാർത്ഥനയും നടത്തുന്നതാണ്. 40-ാം ദിവസം വിശുദ്ധ കുർബാനയും യുപപ്രാർത്ഥനയും അനുസ്മരണ ശുശ്രൂഷയും Neb Sarai സെന്റ് മേരീസ് കത്തീഡ്രലിൽ വച്ച് നടത്തപ്പെടുന്നതാണ്. വത്സലപിതാവിന് ഏറ്റം ഇഷ്ടമായി

രുന്ന, ഹൃദയത്തോട് അടുപ്പമുണ്ടായിരുന്ന പാവങ്ങളെ കരുതുന്ന ഒരു ശുശ്രൂഷ-ഡൽഹിയിലെ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ പാവപ്പെട്ടവർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുന്ന പുണ്യപ്രവർത്തി. പിതാവിന്റെ ഓർമ്മപെരുന്നാളിൽ വിശക്കുന്നവന് ആഹാരം എന്ന ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തി ചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വിശദമായ വിവരങ്ങൾ തുടർന്ന് അറിയിക്കുന്നതാണ്. നമ്മുടെ എല്ലാ ശുശ്രൂഷകളിലും എല്ലാ കർമ്മങ്ങളിലും കൂടെയായിരിക്കുന്ന ദൈവം തുടർന്നും നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

I just want to thank Archbishop His Grace Anil Couto of Delhi Archdiocese and the Holy Family hospital . I can't forget the support he has given not only to the Eparchy but the entire Malankara Church. The whole hospital team extended their gracious service to Barnabas thirumeni in providing everything what they could offer. Specially at the direction of His Grace Archbishop Anil Couto, Fr. George, the director of the Holy Family hospital, the doctors and the whole team who made everything possible to keep thirumeni alive and strong. It was not an easy task but they worked hard to see the good. Dear Archbishop Anil, Fr. George and the team of Holy Family hospital, a sincere thanks from my heart, from the entire Malankara Syrian Catholic Church to you all. Also a word of thanks to the officials of the Forties hospital, Gurgaon for their timely service given to Barnabas thirumeni. May your soul rest in peace dear Aboon... We shall meet again as the Lord designs...

(അഭിവന്ദ്യ ജേക്കബ് മാർ ബർണബാസ് പിതാവിന്റെ ചരമദിനത്തിൽ അത്യഭിവന്ദ്യ മോറാൻ മാർ ബസേലിയോസ് കർദ്ദിനാൾ ക്ലീമിസ് കാതോലിക്കാബാവ മലങ്കര ടി.വി.യിൽ നടത്തിയ അനുസ്മരണ പ്രസംഗം)

ദൈവത്തിന്റെ കരങ്ങളിൽ കരം കോർത്ത്

സിസ്റ്റർ സോഫിയാ ഡി. എം. ആനിമേറ്റർ, എം.സി.വൈ.എം. പുത്തൂർ ഭദ്രാസനം

പാവപ്പെട്ടവരുടെ, മുറിവേറ്റവരുടെ, ആലംബഹീനരുടെ വേദനയകറ്റാൻ അവതരിച്ച പുണ്യസുനം. കൽക്കത്തയിലെ തെരുവോരങ്ങളിൽ വിശക്കുന്നവരുടെ അപ്പമായും അഗതികളുടെ അമ്മയായും തഴയപ്പെട്ട ജീവിതങ്ങൾക്ക് തണലായും ലോകമൊക്കെയിലുമുള്ള അശരണർക്ക് താങ്ങായും മാറിയ അമ്മകൽക്കത്തയിലെ വിശുദ്ധ മദർ തെരേസ.

18-ാം വയസ്സിൽ ശബളിമയാർന്ന സ്വപ്നങ്ങൾ പൂക്കുന്ന തീക്ഷ്ണ കൗമാരത്തിന്റെ വസന്തകാലത്ത് അസാധാരണമായ ജീവിതനൈർമല്യവും ദൈവവിശ്വാസവും കാത്തുസൂക്ഷിച്ച തെരേസയുടെ മനസ്സ് സഞ്ചരിച്ചത് കൗമാര കുതൂഹലങ്ങളുടെ വർണക്കാഴ്ചകൾക്കും അപ്പുറത്തേക്കായിരുന്നു. സ്വന്തം അമ്മയുടെ വിശ്വാസതീഷ്ണതയാൽ പ്രചോദിതമായ ആത്മീയതയിൽ നിന്നുയിർകൊണ്ട കരുണയായിരുന്നു ആ കൗമാരക്കാരിയെ നയിച്ചതും പ്രചോദിപ്പിച്ചതും.

കൗമാര സ്വപ്നങ്ങളുടെ നിറപ്പകിട്ടുള്ള ഒരു രാവിലെ ഒരശരീരിയായി ദൈവത്തിന്റെ സ്വരം ആ കാതുകളിൽ മുഴങ്ങി, 'വീടുവിട്ടു പോവുക, സന്യാസജീവിതത്തിലേക്ക്.' പിറ്റേന്ന് രാവിലെ തന്നെ ഫാദർ ജംബ്രാനെ ചെന്നുകണ്ടു താൻ കേട്ട അശരീരിയെ കുറിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ, 'ഇത് ദൈവവിളിയാണ്. ഈശോ നിന്നെ തന്റെ മണവാട്ടിയായി തിരഞ്ഞെടു

ത്തിരിക്കുന്നു. അതാണിനി നിന്റെ ജീവിതം, അതിൽ മാത്രമാണ് നിനക്ക് സമാധാനം' എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതികരണം. പ്രതീക്ഷയും ആശ്വാസവും ഉദ്ദേശവും ആ കൗമാര മനസ്സിനെ വളരെയേറെ മമിച്ചു. അശരീരിയെയും ജീവിതാഭിലാഷത്തെയും കുറിച്ച് തെരേസ അമ്മയോട് പറഞ്ഞു. 'തന്റെ തുടർജീവിതം ദൈവവഴിയിലാവണം, എന്നെ പോകാനനുവദിക്കണം.' കൗമാരക്കാരി തെരേസ അമ്മയോട് ഭൃതമിച്ചു. 'ദൈവത്തിന്റെ കരങ്ങളിൽ കരം കോർത്ത് നീ മുന്നോട്ടു പോവുക, ദൈവത്തോടൊപ്പം.' ഏറെ ആനന്ദദായകമായിരുന്നു അമ്മയുടെ ആ മറുപടി. ലോക ചരിത്രത്തിൽ ഒരു പുതിയ അധ്യായമാണ് തന്റെ ഈ വാക്കുകളിലൂടെ വിരചിതമാവുന്നതെന്ന് ആ അമ്മ അപ്പോൾ നിനച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കില്ല.

അങ്ങനെ അതേവർഷം തെരേസ ആ മഹായാത്രയുടെ ആദ്യ ചുവടുവെച്ചു. തന്റെ ജീവിതം ലോകത്തെ അശരണർക്കായി സമർപ്പിക്കാൻ അമ്മയ്ക്കും ജ്യേഷ്ഠത്തിയ്ക്കുമൊപ്പം അവൾ അയർലന്റിലെ സഗ്രേബിലേക്ക് യാത്രയായി. രണ്ടു മാസങ്ങൾക്ക് ശേഷം, മുന്വേ ആഗ്രഹിച്ചു നിശ്ചയിച്ച പോലെ തെരേസ ഇന്ത്യയിലേക്ക് കപ്പൽ കയറി, കാരൂണ്യ

പണമടയ്ക്കാൻ കഴിയില്ല, അതുമല്ല എന്തായാലും ഞങ്ങൾക്ക് അവളെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല, അതിനാൽ ഞങ്ങൾക്ക് അവൾക്ക് ഒരു കിടക്ക പാഴാക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നായിരുന്നു നഴ്സിന്റെ മറുപടി. ഇത് മദറിനെ വല്ലാതെ വേദനിപ്പിച്ചു. ആ സ്ത്രീയെ തെരുവിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ ഹൃദയം തകർന്ന മദർ മണിക്കൂറുകളോളം, മരണം വരെ ആ സ്ത്രീയോടൊപ്പം തുടർന്നു. മദർ തെരേസയുടെ മനസ്സ് ദേഷ്യവും

പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ലോകത്തിനു മുന്നിൽ പുതിയ വഴിയും വെളിച്ചവുമാവാൻ.

ദുർഘടമായ യാത്രയും സമൂഹവ്യവസ്ഥിതികളും ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളും അവളെ തെല്ലും ഉലച്ചില്ല, പകരം അവളുടെ തീരുമാനങ്ങളെയും അഭിലാഷങ്ങളെയും കൂടുതൽ ശക്തിയുറതാക്കി. കാരണം ഏതൊരു പാവപ്പെട്ടവനിലും രോഗിയിലും മുറിവേറ്റവനിലും വിശക്കുന്നവനിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ മുഖം കാണാനായിരുന്നല്ലോ തന്റെ അമ്മയുടെ മടിയിലിരുന്ന് തെരേസ പഠിച്ചത്! അവസാനം തെരേസ എത്തിച്ചേർന്നത് അപകടകരവും വൃത്തികെട്ടതും തിരക്കേറിയതുമായ കൊൽക്കത്തയുടെ തെരുവുകളിലാണ്. മാതൃകയായ കോളറയും കുഷ്മ്പും വയറിളക്കവും മറ്റ് രോഗങ്ങളും ബാധിച്ച തഴയപ്പെട്ടവരും അനാഥരും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരും നിറഞ്ഞ തെരുവോരങ്ങൾ.

മദറും അവരുടെ സഹായികളുടെ സംഘവും ആ പാവം മനുഷ്യജന്മങ്ങളുടെ വേദനയകറ്റാൻ പശിയകറ്റാൻ കഴിയുന്നതെല്ലാം ചെയ്യാൻ ധൈര്യത്തോടെയും ആത്മവിശ്വാസത്തോടെയും അവരുടെ ഇടയിൽ ഓരോ ദിവസവും ചിലവഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം, മദർ തെരുവിന്റെ ഓടയിൽ, കൽക്കട്ടയിലെ ഒരു ആശുപത്രിക്ക് മുന്നിൽ നേരിട്ട് ഒരു യുവതിയെ കണ്ടു. വളരെയധികം ക്ഷീണിയും രോഗിയുമായിരുന്നു അവൾ. എലികളും കാക്കകളും അവളുടെ പാദങ്ങൾ തിന്ന്, ആരാലും ശ്രദ്ധിക്കാതെ കിടന്ന ആ സ്ത്രീയെ അമ്മ എടുത്ത് ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോയി അവിടെയുള്ള നഴ്സിനോട് മരണത്തിന്റെ വക്കിലുള്ള ഈ സ്ത്രീയെ സഹായിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, പാവപ്പെട്ടവളായ അവൾക്ക്

സങ്കടവും കൊണ്ട് പ്രക്ഷുബ്ധമായി. വൃത്തിഹീനമായ തെരുവിൽ അനാഥരായി, നിരാശരായി ആരും ഒറ്റയ്ക്ക് മരിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് അവൾക്ക് തോന്നി.

തന്റെ ആഗ്രഹസാധ്യത്തിനായി മദർ തെരേസ ഒരു ഹിന്ദു ക്ഷേത്രത്തിന് തൊട്ടുപിന്നിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഒരു പഴയ ഹോട്ടൽ കണ്ടെത്തി, ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ച ആളുകളെ അവിടെ കൊണ്ടുവരാൻ തുടങ്ങി. വളരെ മാതൃക രോഗികളായിരുന്ന അവർക്ക് അതിജീവനത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷയില്ലെന്ന് അവൾക്കറിയാമായിരുന്നു. പക്ഷേ മരണാസന്നരായ അവർക്ക് മാനുഷമായി മരിക്കാൻ ഒരു സ്ഥലം ഉണ്ടാക്കാൻ മദർ നിർബന്ധിതയായി. മുറികളിൽ നിറച്ച ആളുകൾക്ക് പുഴുക്കൾ നിറഞ്ഞ തുറന്ന വ്രണങ്ങളുള്ളതും ശരീരഭാഗങ്ങൾ രോഗം മൂലം നഷ്ടപ്പെട്ടതും ഒരു ഭയാനകമായ കാഴ്ചയായിരുന്നു. ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നുള്ള ഹിന്ദുക്കൾ ഈ ആളുകളെ തങ്ങളോട് അടുപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല, അവർ മദറിന് നേരെ മാലിന്യങ്ങളും കല്ലുകളും എറിയുകയും മദറിന്റെയും കുട്ടരുടെയും

പ്രവർത്തനങ്ങളെ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം, അതേ ഹിന്ദു ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പടിയിൽ ഒരാൾ രോഗബാധിതനായി അവശനായി കിടക്കുന്നത് മദർ കണ്ടു. അയാൾ ഹിന്ദു പുരോഹിതരിൽ ഒരാളാണെന്നും രോഗം പിടിപെടാമെന്ന ഭയത്താൽ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പടികളിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട അയാളെ ആരും ശുശ്രൂഷിക്കുന്നില്ലെന്നും മദർ മനസ്സിലാക്കി. മദർ തെരേസ അയാളെയും പഴയ ഹോട്ടലിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, അയാളുടെ ശാന്തമായ മരണം വരെ അവനെ പരിപാലിച്ചു. ക്ഷേത്രത്തിലെ പുരോഹിതരും ഹിന്ദുക്കളും മദർ ചെയ്തത് കണ്ടപ്പോൾ അത്ഭുതസ്ഥബ്ധരായി. പിന്നീടൊരിക്കലും മദറിന് ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടും അവർ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല.

വാർദ്ധക്യവും ദുർബലമായ രൂപവും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും മദർ ധൈര്യത്തോടെ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ട് ഒരു നായകന് അതിജീവിക്കാനും മറ്റുള്ള

വരെ സഹായിക്കാനും ഒരു ശാരീരിക ശക്തിയും ആവശ്യമില്ലെന്ന് തെളിയിച്ചു. ഒരു പടി പോലും പിന്നോട്ട് പോകാതെ പല നേട്ടങ്ങളും കൊയ്ത മദർ ഒരൊറ്റ വ്യക്തിക്ക് എങ്ങനെ വ്യക്തികളുടെ ജീവിതത്തിൽ, സമൂഹത്തിൽ, ലോകത്തിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടാക്കാമെന്നതിന് ഒരു ഉദാത്തമായ ഉദാഹരണം നൽകി.

ഈ വിശുദ്ധയെപ്പോലെ ജീവിക്കാൻ ഓരോ വ്യക്തിക്കും സാധിക്കും. ലോക സുഖങ്ങളിൽ നിന്നും ആഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യഗ്രതകളിൽ നിന്നും വിട്ടുനിന്ന് ദൈവത്തിന്റെ കരങ്ങളിൽ മുറുകെപ്പിടിച്ച് ദൈവത്തോടൊപ്പം നടക്കുന്നവർക്ക്, പൂർണ്ണമായി ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവർക്ക്, വിശക്കുന്നവനിലും രോഗിയിലും അനാഥരിലും ഈശോയുടെ തിരുമുഖം കണ്ട് അവരെ നെഞ്ചോടു ചേർക്കാൻ, വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസിയെപ്പോലെ, പാവങ്ങളുടെ പിതാവ് അഭിവന്ദ്യ ബർണബാസ് തിരുമേനിയെ പോലെ സാധിക്കും. അവരെ പാവങ്ങളുടെ അമ്മ കൽക്കത്തയിലെ വിശുദ്ധ മദർ തെരേസയുടെ മാധ്യസ്ഥം സഹായിക്കും തീർച്ച.

“യേശുവിനൊപ്പം നിങ്ങൾ ചെലവഴിക്കുന്ന ഓരോ നിമിഷവും അവനുമായുള്ള നിങ്ങളുടെ ഐക്യം കൂടുതൽ ആഴത്തിലാക്കുകയും നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിനെ സ്വർഗത്തിൽ കൂടുതൽ മഹത്വമുള്ളതും മനോഹരമാക്കുകയും ചെയ്യും, ഭൂമിയിൽ നിത്യമായ സമാധാനം കൈവരിക്കാൻ അത് സഹായിക്കും.”

- കൽക്കത്തയിലെ വിശുദ്ധ മദർ തെരേസ.

മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭ

പുനരെക്യ നവതീ ആഘോഷം സഭാ സംഗമം

2020 സെപ്റ്റംബർ 18, 19, 20, 21

മാവേലിക്കര പുനരൂട്ട് സെന്റ് ഓരീസ് കത്തീഡ്രൽ ദൈവാലയാകണം

നവതീയുടെ അനുഗ്രഹിത ദിനങ്ങൾ

ബിറ്റി അന്ന ബിനു

ചെങ്ങന്നൂർ

മാവേലിക്കര ഭദ്രാസനം

ഓരോ മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കനും സെപ്റ്റംബർ മാസത്തെ വരവേൽക്കുന്നത് പുനരെക്യ പ്രസ്ഥാനം എന്ന പുണ്യത്തിന്റെ ആത്മനിർവൃതിയോടെയാണ്. മലങ്കരയുടെ മണിനാദമായി നിലകൊള്ളുന്ന ദൈവദാസൻ മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ ക്രാന്തദർശിത്വം ലക്ഷോപലക്ഷം ജനങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുന്ന പുനരെക്യം എന്ന പുണ്യ ജനനം. നിസ്സംശയം പറയാം, 1930 സെപ്റ്റംബർ 20 ന് സത്യസഭയായ ആഗോള കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ മടിത്തട്ടിലേക്ക് മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ പുണ്യപ്പിറവിയായിരുന്നു പുനരെക്യം. കലഹത്തിന്റെ തീച്ചുള നെഞ്ചിൽ നെരിപ്പോട് പോലെ കത്തിയമർന്നപ്പോൾ സഭയെ സ്നേഹിച്ച, തന്റെ ജനത്തെ സ്നേഹിച്ച ആ പുണ്യാത്മാവിന് അടങ്ങിയിരിക്കാൻ തെല്ലും സാധിച്ചില്ല. സത്യത്തെ ആശ്ലേഷിക്കാൻ സഹനത്തിന്റെ വീഥികൾ ഏറെ പിന്നീടേണ്ടിവരും എന്നറിഞ്ഞിട്ടും ഒട്ടും സന്ദേഹം നടിക്കാതെ മുന്നിട്ടിറങ്ങിയ കർമ്മയോഗി. വാക്കുകൾക്കതീതമായ പ്രഭാവമുള്ള വ്യക്തിത്വം.

‘നാം പരസ്പരം ഒന്നായിരിക്കുന്നത് പോലെ അവരും നമ്മിൽ ഒന്നായിരിക്കേണ്ടതിന്’ എന്ന യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രബോധനം മനസ്സിലും ശിരസ്സിലും പേറി ഒരു യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തുശിഷ്യനായിരിക്കുവാനുള്ള പരിശ്രമമായിരുന്നു മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവിന്റെ ജീവിതം. ചിരകാല സ്വപ്നമായ

പുനരെക്യം സാക്ഷാത്കരിക്കുവാൻ പ്രതിസന്ധികളുടെയും വേദനകളുടെയും നടുവിലൂടെ ദൈവപരിപാലനത്തിന്റെ വലിയ സന്തോഷം അനുഭവിച്ച് അദ്ദേഹം തന്റെ ജീവിതയാത്ര തുടർന്നു. ക്രിസ്തു സ്നേഹത്തിന്റെ കൂടക്കീഴിലേക്ക് തന്റെ സഹോദരങ്ങളെ ചേർത്തുപിടിച്ചുകൊണ്ട് സഞ്ചരിച്ച ജീവിതപഥങ്ങളിൽ സാഹോദര്യത്തിന്റെ, സ്നേഹത്തിന്റെ, പങ്കുവയ്ക്കലിന്റെ ശുശ്രൂഷ നിർവഹിക്കുവാൻ വന്ദ്യപിതാവിന് സാധിച്ചു. പുനരെക്യ പിതാവ് എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീർഘവീക്ഷണം നമ്മെ ഏറെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തും.

പുനരെക്യം എന്ന ആദ്യ ചവിട്ടുപടിയിലൂടെ ഇന്ന് ഒട്ടനേകം ജനഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭ പടർന്ന് പന്തലിച്ചിരിക്കുന്നു. സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം എന്ന ഉറച്ച ബോധ്യത്തോടെ ക്രിസ്തുവിന്റെ കരുണയുടെ മുഖം ലോകത്തിന് വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് സഭയായി ഒരുമയോടെ, വേദനിക്കുന്നവന് ആശ്വാസമേകാനും ശബ്ദമില്ലാത്തവരുടെ ശബ്ദമാകാനും സാധിക്കുന്നുവെന്നതിൽ നാം സംതൃപ്തരാണ്. ഒന്നുമില്ലാതെ കാഷായ വസ്ത്രധാരിയായി മുണ്ടൻമല വിട്ടിറങ്ങിയപ്പോൾ സർവ്വതും ദൈവഹിതത്തിനു പൂർണ്ണമായി വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ട് ഒപ്പം ഉള്ളവർക്ക് ധൈര്യം

പകർന്നു കൊണ്ട് കർമ്മനിരതനായി പ്രവർത്തനപഥങ്ങളെ ഊട്ടിയുറപ്പിക്കുവാൻ പുനരൈക്യത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള തന്റെ അതിയായ ദാഹം അദ്ദേഹത്തെ ഊർജസ്വലനാക്കി.

ഒടുവിൽ പ്രാർഥനാമന്ത്രങ്ങളുമായി സത്യസഭയെ പുൽകുന്ന ആ സുദിനം പിറവിയെടുത്തു.

ആദ്യമായി പുനരൈക്യ പ്രസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചും മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവിനെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നത് ഒരു മതാധ്യാപകനിൽ നിന്നുമാണ്. സഭയെക്കുറിച്ചും ഈവാനിയോസ് പിതാവിനെ കുറിച്ചും സംസാരിക്കുമ്പോൾ എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു തീക്ഷ്ണതയും സന്തോഷവും ആ മുഖത്ത് നിഴലിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെയാണ് കൂടുതൽ അറിയാൻ ആഗ്രഹം ഉണ്ടായത്. പിന്നീട് അതിനു വേണ്ടിയുള്ള ശ്രമങ്ങളായിരുന്നു. അറിയാതെതന്നെ ഉള്ളിന്റെയുള്ളിൽ സഭയോടും സഭയുടെ ചരിത്രത്തോടും പുനരൈക്യ പ്രസ്ഥാനത്തോടും അളവറ്റ സ്നേഹം ഈ അവസരങ്ങളിൽ ഊട്ടിയുറപ്പിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു. ഈ കാലയളവിൽ സാധിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ പുനരൈക്യ വാർഷികങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുനരൈക്യ നവതി ആഘോഷങ്ങൾ നടത്തപ്പെട്ടത് ദൈവദാസൻ മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവിന്റെ ജന്മം കൊണ്ട് അനുഗ്രഹീതമായ മാവേലിക്കരയുടെ മണ്ണിലാണ്. മാവേലിക്കര ഭദ്രാസനത്തിന്റെ രൂപീകരണത്തിനുശേഷം ആദ്യമായി 2013 ൽ എൺപത്തിമൂന്നാം പുനരൈക്യ വാർഷിക ആഘോഷങ്ങൾക്കും സഭാസംഗമത്തിനും ആതിഥേയത്വം വഹിച്ചത് മാവേലിക്കര ഭദ്രാസനമായിരുന്നു. ശേഷം ഇത്തവണ പുനരൈക്യ നവതി ആഘോഷങ്ങൾക്കും മാവേലിക്കരയുടെ മണ്ണ് സാക്ഷ്യംവഹിച്ചു.

പുനരൈക്യ നവതി ആഘോഷങ്ങളുടെ ആ സുന്ദര ദിനങ്ങളിലേക്ക് തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ ഒട്ടനവധി ഓർമകളാണ് മനസ്സിലേക്ക് കടന്നുവരുന്നത്. “നവയുഗ താളം പുനരൈക്യ നാളം” എന്ന നവതി ഗാനത്തിന്റെ ഈരടികളാണ് ആദ്യം മനസ്സിലേക്ക് കടന്നുവരുന്നത്. കോവിഡ് 19 എന്ന മഹാമാരി ലോകത്തെയാകെ മുൾമുനയിൽ നിർത്തിയപ്പോൾ ആധുനിക സാങ്കേതിക വിദ്യകളുടെ സാധ്യതകളെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അഭിവന്ദ്യ പിതാക്കന്മാരും വന്ദ്യ വൈദികരും സമർപ്പിതരും കർമ്മനിരതരായ യുവജനങ്ങളും വിശ്വാസികളും ഒരുമയോടെ മുന്നിട്ടിറങ്ങി പ്രവർത്തിച്ചപ്പോൾ അകലങ്ങളിലും

ഒരുമയോടെ പുനരൈക്യ നവതിക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിഞ്ഞു. പല ദിവസങ്ങളിലായി വിവിധ മാധ്യമങ്ങളെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് എല്ലാ സംഘടനകളുടെയും സഭാതല സംഗമം ക്രമീകരിച്ചപ്പോൾ അതിൽ പങ്കെടുക്കാൻ സാധിച്ചു. സെപ്റ്റംബർ മാസം പതിനെട്ടാം തീയതി കൊല്ലം തങ്കശ്ശേരി അരമന ചാപ്പലിൽ വിശുദ്ധ കുർബാനയോടുകൂടി ആരംഭിച്ച നവതി ആഘോഷങ്ങളിൽ മൂന്നു ദിവസവും നേരിട്ടു പങ്കെടുക്കാൻ സാധിച്ചത് വലിയ ദൈവാനുഗ്രഹമായി കാണുന്നു. നവതിയുടെ രണ്ടാം ദിവസം പുതിയകാവ് ദൈവാലയത്തിൽ വിശുദ്ധ കുർബാനയെ തുടർന്ന് ദൈവദാസൻ മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവിന്റെ ജന്മഗൃഹം സന്ദർശിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. സമാപനദിവസം മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ തലവനും പിതാവുമായ മോറാൻ മോർ ബസേലിയോസ് കർദ്ദിനാൾ ക്ലീമിസ് കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ മുഖ്യകാർമ്മികത്വത്തിലും മറ്റ് അഭിവന്ദ്യ പിതാക്കന്മാരുടെ സഹകാർമ്മികത്വത്തിലും പുനമുട് കത്തീഡ്രൽ ദൈവാലയത്തിൽ വിശുദ്ധ ബലിയർപ്പിക്കുകയും തുടർന്ന് സമാപന സമ്മേളനത്തോടുകൂടി അപ്പോസ്തോലിക ആശീർവാദത്തോടെ നവതി ആഘോഷങ്ങൾക്ക് സമാപനം കുറിച്ചപ്പോൾ മുൻ വർഷങ്ങളിലെപോലെ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചായിരിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല എന്ന വേദന ഒഴികെ മുന്നിലുള്ള എല്ലാ സാധ്യതകളും പ്രയോജനപ്പെടുത്തി അകലങ്ങളിലും ഐക്യത്തോടെ ഈ ആഘോഷങ്ങളുടെ ഭാഗമാകാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നതിൽ ഏറെ സന്തോഷിക്കുന്നു.

That All May Be One എന്ന നിർവചനത്തെ യാഥാർഥ്യമാക്കി കൊണ്ട് മറ്റൊരു പുനരൈക്യ വാർഷികം കൂടി കടന്നുപോകുമ്പോൾ അഭിമാനിക്കാം നമുക്കോരോരുത്തർക്കും, മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കർ ആയിരിക്കുന്നതിൽ. അതെ, സ്നേഹത്തിന്റെ ഈ കൂടക്കീഴിൽ നാം ഒന്നാണ്. മുൻകാലങ്ങളിലേതുപോലെ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചു കടന്നുവരുന്ന, പരസ്പരം സന്തോഷം പങ്കുവെക്കുന്ന പുനരൈക്യ വാർഷികങ്ങൾ ഉണ്ടാകും എന്ന ശുഭപ്രതീക്ഷയോടെ നമുക്കായിരിക്കാം. സുവിശേഷം പഠിപ്പിക്കുക, സുവിശേഷം ആഘോഷിക്കുക, സുവിശേഷം ജീവിക്കുക എന്നീ ത്രിവിധ ദൗത്യങ്ങളിൽ സഭയോട് ചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കാം. ഞാൻ ലോകത്തിലെ പ്രകാശമാണെന്ന് അരുളിച്ചെയ്ത ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രകാശം ലോകത്തിന് പങ്കുവെക്കാം. സഹനത്തിന്റെ കനൽവഴികളിൽ സഭയുടെ കാവലാളായി നിലകൊള്ളാം. തലമുറതലമുറയായി കൈമാറി ലഭിച്ച വിശ്വാസ ദീപം അണയാതെ കാത്തു സൂക്ഷിക്കാം.

MALANKARA CATHOLIC CHURCH AFTER REUNION AND MARTHANDAM EPARCHY

Introduction:

The Catholic Church by its very nature, is a Pilgrim Church. Jesus sent his disciples with a great mission mandate “Go therefore and make disciples of all nations, baptizing them in the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit” (mt 28:19). Carrying this mission in their hearts, Apostle Thomas came to India and proclaimed the word of God. It led to the conversion of so many people of India to faith. The growth of faith of the church gave birth to so many Eparchies in India. One among them is the Eparchy of Marthandam. The Eparchy of Marthandam is the fruit of mission work by great missionaries of Kerala in the early days. Exploring the history gives

Babisha

Kollemedu district
Marthandam Diocese

knowledge for the present. Let us start.....

The Malankara Church towards Reunion:

St. Thomas, one of the twelve Apostles of Jesus Christ, landed at Malliankara (Kodungallur), started his mission in Malankara (also known as Malabar), the southern tip of the Indian peninsula. Because of this apostolic tradition, this Church was then known as the Church of St. Thomas and the ecclesial community that originated from this apostolic tradition was known as “The St. Thomas Christians” or “Malankara

Nazranikal” and the head of the Church was known by the title “Metropolitan of All India.”

This Apostolic Church was in Catholic Communion from the very early centuries. It came in contact with the Syro-Chaldean Church of the Middle East and consequently adopted the East Syrian Liturgy. In the sixteenth century, this Apostolic Church came into direct relationship with the Western Church through the Portuguese missionaries. The Portuguese extended the Padroado agreement in their evangelisation programme over India and wanted to bring the Indian Church of the St. Thomas Christians under this jurisdiction. The Portuguese missionaries, ignorant of the Oriental traditions of the Indian Church, had the conviction that anything different from the Western Church was schism and heresy. Hence they wanted to latinize the Syrian Christians of India.

In 1599 Archbishop Alexis Menezis convoked a Synod of Diamper (Udayam peroor) and imposed Latin practices and ritual traditions on the Apostolic Church of India. This was a blow to the identity of

the Indian Church. However, the relation continued till the beginning of the second half of the seventeenth century. The Church of St. Thomas Christians could not withstand any more the denial of her autonomy. The initial resistance slowly gave way to discontentment, which ended up with the revolt in 1653 known as the ‘Koonan Cross Oath’. Thus, the one Church of the St. Thomas Christians was split into two. A large majority of the broken-away-group hesitated to sever ties with Rome and they remained in communion with Rome, but under the Latin Hierarchy. This group came to be called the Pazhayaküttukar, while the other was known as Puthen kuttukar.

Malankara Reunion Movement

On 1 November 1926, the Episcopal Synod held at Parumala near Thiruvalla, Kerala, decided to open negotiations again with Rome for communion with the Catholic Church in order to establish peace in Malankara. The Synod authorised Mar Ivanios, the Bishop of Bethany, to make necessary correspondence with Rome regarding communion. He earnestly followed up the mandate of the Synod.

The Second Catholicos expired on 17 December 1928. Moran Mor Baselios Geevarghese II succeeded the late Catholicos. On the day following his installation, he consecrated Mar Theophilos of Bethany and Mar Gregorios of Pampady as bishops. In the meantime, the civil court's decision on the litigation for Vattipanam was declared in favour of the Malankara Orthodox Church. This was a civil legal backing up for the Malankara Orthodox Church and consequently it made them step out from the endeavours of communion with Catholic Church. After prolonged negotiations, the plenary session of the Sacred Congregation for the Oriental Churches, which met on 4 July 1930, took the final decision on the issue of the communion of the Malankara Church. But only Mar Ivanios, the Metropolitan of Bethany and his suffragan Jacob Mar Theophilos stood by the early decision of the Synod. Mar Ivanios and Mar Theophilos along with Rev. Fr. John Kuzhinapurath OIC, Deacon Alexander OIC

and Mr. Chacko Kilileth made their profession of faith before Bishop Aloysius Maria Benziger OCD of the Diocese of Quilon and entered into full communion with the Catholic Church on 20 September 1930.

Hierarchy of Malankara Church:

His Holiness Pope Pius XI made an interim canonical provision for the administration of the reunited faithful through the Papal Document Magnum Nobis dated 11 February 1932. As the Reunion Movement gained momentum, Archbishop Mar Ivanios made three personal visits to Holy Father Pope Pius XI on 26 April, 2 May and 11 May 1932. The Holy Father vested Mar Ivanios with sacred pallium on 2 May 1932. Pope Pius XI, through the Apostolic Constitution 'Christo Pastorum Principi' of 11 June

1932, established the Syro-Malankara Hierarchy for the reunited community and erected the Archieparchy of Trivandrum with the Eparchy of Tiruvalla as its suffragan. Thus, the Malankara Church re-entered into the hierarchical communion with the Catholic Church. The Syro-Malankara Catholic Hierarchy came into existence through the inauguration of the Metropolitan Eparchy of Trivandrum on 11 May 1933 and His Grace Mar Ivanios was enthroned as its first Metropolitan - Archbishop at St. Mary's Pro-Cathedral, Palayam. Eparchy of Tiruvalla was inaugurated on 6 November 1933 and Most Rev. Jacob Mar Theophilos was enthroned as its first bishop.

The reunion of Archbishop Mar Ivanios with the Catholic Church was a historical event in the Universal Church which inspired many of the Malankarites including the Bishops of the Orthodox Church.

The mission of the Malankara Church:

The reunion with the Catholic Church set out new light in the life and spirituality of the Malankara Church. The Syro-Malankara Catholic Church engaged herself in twofold missions:

- ◆ The communion of the Malankara Orthodox Church
- ◆ Evangelisation

The church began to spread its branch to all parts of Kerala. The people of God began to know the speciality of the Catholic Church and reunited in the Church. In Kerala, the specification was on Reunion. Mar Ivanios felt that reunion

alone cannot uphold the church. He felt that the church has another important mission, the Evangelisation.

Mar Ivanios sent Rt. Rev. Msgr. Joseph Kuzhinjalil with the special mandate to Kanyakumari district. With the permission and blessing of Mar Ivanios, Rev. Fr. Msgr Joseph Kuzhinjalil started his mission work in Marthandam area. He founded the missionary congregation of the Daughters of Mary in 1938 at Marthandam. The sisters of this congregation helped him to do mission work fruitfully.

Growth of Malankara Church:

The Malankara Catholic Church is to be understood as the part of the ancient Malankara Church, that trace its origin to St. Thomas, the Apostle. Retaining its apostolicity and identify as the ecclesial community and rooted in its tradition and spirituality, remains as an individual church in the Catholic communion. During the past 90 years of its life, the Malankara Church could grow up considerably and establishes its position as an individual church all over the world. Growing as a vigorous Christian Community, the Malankara Catholic Church has 12 Eparchies. Marthandam Eparchy is the fourth of the Malankara Church.

Fourth Eparchy of Malankara Church:

Considering the unique value of linguistic, social and cultural heritage of the people of Kanyakumari, Tamil Nadu, His Grace Most. Rev. Cyril Mar Baselios requested His Holiness Pope St. John Paul II for a new eparchy of Tamil speaking people.

On 16 April 1998, His Holiness Pope John Paul II appointed Most Rev. Yoohanon Mar Chrysostom as the second Bishop of the Eparchy of Marthandam. His Excellency was consecrated Bishop on 29 June 1998 and was enthroned as the Bishop of Marthandam on 1 July 1998.

His Beatitude Moran Mor Baselios Cleemis transferred His Excellency Most Rev. Yoohanon Mar Chrysostom from the Eparchy of Marthandam and appointed him as the first Bishop of the new Eparchy of Pathanamthitta on 25 January 2010.

His Holiness Pope St. John Paul II, by an Apostolic Decree dated 16 December 1996, bifurcated Metropolitan Eparchy of Trivandrum and erected the Eparchy of Marthandam with its head quarters at Marthandam and appointed Rev. Lawrence Mar Ephraem as its first Bishop. Thus, the fourth Eparchy of the Malankara Syrian Catholic Church came into existence and his Excellency Most Rev. Lawrence Mar Ephraem took charge as its first Bishop. The enthronement of His Excellency Mar Ephraem as the Bishop of Marthandam took place on 23 January 1997 at the Christuraja Cathedral, Marthandam. His Grace Most Rev. Cyril Mar Baselios, the Metropolitan Archbishop of Trivandrum, officiated the liturgical ceremony and executed the Papal Bull of the erection of the new Eparchy of Marthandam.

After a prolonged illness, Bishop Lawrence Mar Ephraem slept in our Lord on 8 April 1997.

Having been elected by the Holy Episcopal Synod of the Syro-Malankara Catholic Church and with the assent of His Holiness Pope Benedict XVI, on the same day, His Beatitude Moran Mor Baselios Cleemis Catholicos appointed Rev. Dr. Vincent Kulapuravilai as the third Bishop of Marthandam. His Beatitude ordained

him a bishop with the name Vincent Mar Paulos.

Evangelisation Not Reunion:

The Eparchy of Marthandam is purely the fruit of evangelisation. Rev. Fr. Joseph Kuzhinjalil began his mission work at Marthandam. Following the foot steps of Rev. Fr. Joseph Kuzhinjalil, the hardships and the sweets of great missionaries with zealous missionary zeal, Malankara church had grown in the early ages. The ceaseless efforts of the priests gave face to the Marthandam eparchy. The visionary Mar Ephraem played a great role in Evangelisation. Though some insist on the returning of protestants to Catholics, it is very rare and can't be counted as reunion. It is crystal clear from the history that the Marthadam Eparchy is the outcome of mission work.

Mar Ephraem, the Light of the Eparchy:

Following the biblical verse, "I am the light of the world", Mar Ephraem shined as the light of the people of Marth

andam. Through his mission and love for the poor people before and after his episcopacy, he led the diocese towards fullness. His missionary zeal attributed much to the dioceses. When he was the Parish Priest of Kirathoor, he used to take people to Nagercoil for the mission purpose. He had a long term vision on mission work which ended up with a dioceses with 21 civil districts. He was the pioneer of mission work.

25 years of a Mission Diocese:

Withstanding all kinds of limitations, the Eparchy has grown considerably. The Eparchy has 92 Parishes and mission centres, educational institutions, social service centre, charity homes, animation centre and health care center.

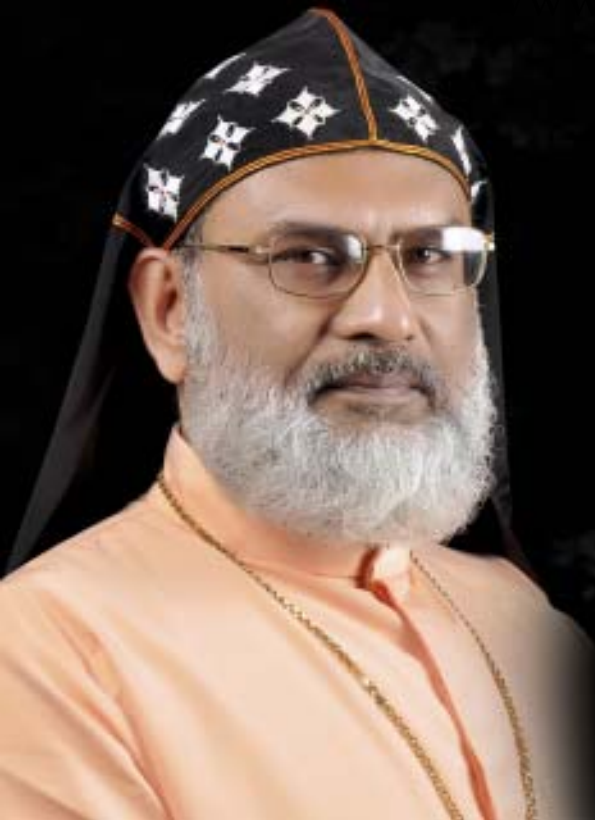
It is a young diocese with young dedicated priests. Now the opportunities are widened to 20 more districts apart from Kanyakumari civil districts. Already priests started mission work in other civil districts of Tamil Nadu.

New Challenges:

The eparchy of Marthandam is given 20 more civil districts to take up its mission activities. The cultural, educational and economical condition of these districts are really a great challenge to the missionaries. To do mission work, the eparchy has to spend lot, as there is noticing.

Conclusion:

Malankara Catholic Church is unique in its nature. It is spreading its wings through missionary activities. The Bishops, priests and religion work hard to realise the mission mandate of Jesus Christ.

വന്ദ്യ പിതാവേ പോയാലും ശാന്ത്യ...

ഇതുപോലെ ലോകത്ത് ഒരാൾക്ക് വേണ്ടിയും ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടില്ല. ഈ ലോകം വിട്ട് അദ്ദേഹം യാത്രയായി എന്ന് കേട്ടപ്പോൾ വാർത്ത സത്യമാവരുത് എന്ന് ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഞാൻ വിചാരിച്ചു ഇത് എന്റെ മാത്രം ഒരു അവസ്ഥയാണെന്ന്. എനിക്ക് തെറ്റി, എന്നെപ്പോലുള്ള ആയിരങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയും ആഗ്രഹവും പിതാവ് തിരികെ വരണമെന്നായിരുന്നു. ജേക്കബ് മാർ ബർണബാസ് പിതാവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർമ്മല സ്നേഹത്തിന്റെ കരുതലും ദീപ്തമായ ഓർമ്മയായി തീരുമ്പോൾ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നത് എന്റെ മറവിയാണ്... ഈ വന്ദ്യ ശ്രേഷ്ഠാചാര്യനെ നമുക്ക് മറക്കാതിരിക്കാം.

നമ്മുടെ മുറ്റത്ത് വന്നു നിൽക്കുന്ന ഭിക്ഷക്കാരനെ വീട്ടിലെ പട്ടിയെ കാണിച്ചു പേടിപ്പിക്കുന്ന നമുക്ക് ഒരിക്കലും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു പാപപുസ്തകമാണ് കാലം ചെയ്ത ഭാഗ്യസ്ഥരണാർഹനായ മാർ ബർണബാസ് പിതാവ്. തലേ രാത്രിയിലെ മഴയിൽ ചെളിയായി, മുറ്റത്ത് ചവിട്ടാൻ മടിക്കുന്ന നമുക്ക് ഡൽഹിയിലെ ഏറ്റവും അഴുക്കുപിടിച്ച മാനസരോവർ പാർക്ക് ചേരിയിലെ മനംപിരട്ടുന്ന ദുർഗന്ധത്തിലും ചെളിയിലും കൂടെ നടക്കുന്ന പിതാവിനെ മനസ്സിലാക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. ആ ചേരിയിലെ അഴുക്കുപിടിച്ച വസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞ്, കുളിക്കാത്ത കുട്ടികളുമായി കൈകൊട്ടി കളിക്കാനും നൃത്തം ചവിട്ടുവാനും നമ്മൾക്ക് കഴിയില്ല. പക്ഷേ ബർണബാസ് പിതാവിന് അതൊരു സാധാരണ കാര്യം മാത്രമായിരുന്നു.

ഷിജിൻ പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ
വൈസ് പ്രസിഡന്റ്
എം.സി.വൈ.എം., സഭാതലസമിതി

ക്രിസ്തു കുഷ്ഠരോഗിയെ സുഖപ്പെടുത്തി, അസ്സീസിയയിലെ ഫ്രാൻസിസ് കുഷ്ഠരോഗിയെ ചുംബിച്ചു, ഡൽഹിയിലെ മാർ ബർണബാസ് കുഷ്ഠരോഗികളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു, അവർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകി, നിരന്തരം അവരുമായിട്ട് സമ്പർക്കത്തിലൂടെ അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റി കൊടുത്തു, അവരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി. ലിസ്യൂവിലെ വിമല ചെറുപുഷ്പത്തെ പറ്റി പറയുന്നത് : "she did every ordinary things in an extraordinary way" എന്നാണ്. മാർ ബർണബാസ് എല്ലാ സാധാരണ കാര്യങ്ങളും അസാധാരണത്തോടുകൂടി ചെയ്തു കടന്നുപോയിരിക്കുന്നു.

യുവജനങ്ങളെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു വന്ദ്യ പിതാവ്. തന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഒരു ചെറിയ കാര്യത്തിന് വേണ്ടി പോലും കടന്നുവരുന്ന യുവജനങ്ങളെ ഏറ്റവും സ്നേഹത്തോടെ സ്വീകരിച്ച് അവരെ കേൾക്കാൻ പിതാവ് സമയം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. പിതാവ് നാളത്തെ തലമുറയെ തങ്ങളുടെ യുവജനങ്ങളിൽ കണ്ടു. അവർക്ക് വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ എന്നും പിതാവ് നൽകിയിരുന്നു.

യുവജനങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം ഒരു പിതാവ് മാത്രമായിരുന്നില്ല, ഒരു നല്ല സുഹൃത്തും വഴികാട്ടിയുമായിരുന്നു. തന്റെ അറുപതാം ജന്മദിനത്തോടനുബന്ധിച്ച്

കെട്ടി തെരുവിലലയുന്ന തന്റെ മക്കൾക്ക് വേണ്ടി അത് കൊടുത്ത് നിർവൃതിയടഞ്ഞു പിതാവ്. കൊറോണയുടെ ഈ വലിയ വ്യാധിയിൽ എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ ഭദ്രമായി ഇരിക്കുമ്പോഴും തന്റെ ജനത്തിനു വേണ്ടി ഇറങ്ങിത്തിരിച്ച ഒരു വലിയ ഇടയനായിരുന്നു പിതാവ്. ഡൽഹിയിലെ തീവ്രമായ കൊറോണയുടെ അവസ്ഥയുടെയിടയിൽ മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ

ഗുഡ്ഗാഥ് രൂപതയിലെ യുവജനങ്ങൾ 60 നിർധന കുടുംബങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞപ്പോൾ തന്നെ ജന്മദിനാഘോഷത്തേക്കാളും യുവജനങ്ങൾക്ക് മിഷനോടും മിഷൻ കുടുംബാംഗങ്ങളോടും ഉള്ള പ്രതിബദ്ധത അറിഞ്ഞ അദ്ദേഹം ഏറെ സന്തോഷിച്ചു. കൂട്ടം പിരിഞ്ഞു പോകുന്ന ഒറ്റപ്പെട്ടു പോകുന്ന യുവജനങ്ങളെ അദ്ദേഹം എന്നും കൂടെ നടന്ന്, നല്ല ഇടയനെ പോലെ തിരികെയെത്തിച്ചു. ഒരു ക്രിസ്തു മസ് തലേന്ന് ഒറീസയിൽ വച്ചുണ്ടായ വാഹനാപകടത്തിൽ രണ്ട് യുവജനങ്ങളുടെ കാൽ നഷ്ടമായപ്പോൾ കൂടെനിന്ന് അവർക്ക് വേണ്ട എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ക്രമീകരിച്ച്, കൃത്രിമമായ രണ്ട് കാലുകൾ അവർക്ക് വെച്ചു പിടിപ്പിച്ച് മുഴുവൻ ചെലവും പിതാവ് ഏറ്റെടുത്തു നടത്തി. സുമനസ്സുകളുടെ സഹായത്തോടെ ഏറ്റവും നല്ല കൃത്രിമ കാലുകൾ വച്ചുപിടിപ്പിച്ചു കൊടുക്കാൻ ബർണബാസ് പിതാവിനല്ലാതെ ആർക്കാണ് സാധിക്കുക! ഒറീസയിലും ആസാമിലും അരുണാചലിലുമൊക്കെ പോകുമ്പോൾ അവിടുത്തെ സാധാരണക്കാരുടെ വീടുകളുടെ വരാന്തയിൽ വെറും നിലത്ത് പായ വിരിച്ചു കിടന്നുറങ്ങാൻ പിതാവിനല്ലാതെ ആർക്കാണ് സാധിക്കുക!

കോറിന്തോസുകാർക്ക് എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ വിശുദ്ധ പൗലോസ് പറയുന്നുണ്ടല്ലോ, 'ഞങ്ങളാകട്ടെ, യഹൂദർക്ക് ഇടർച്ചയും വിജാതീയർക്കു ഭോഷത്തവുമായ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിക്കുന്നു.' (1 കോറിന്തോസ് 1 : 23). ബർണബാസ് തിരുമേനിയുടെ വിനയപൂർവ്വമായ ഇടപെടലുകളും എളിമപ്പെട്ട ജീവിതവും രാജ്യത്തിന്റെ ഹൃദയഭാഗത്ത് ഉണ്ടാക്കിയ ഓളങ്ങൾ ചെറുതല്ല. വന്ദ്യ പിതാവിന്റെ വിധേയവർത്തനം അറിഞ്ഞ് ഡൽഹി മുഖ്യമന്ത്രി ടിറ്ററിൽ എഴുതിയ വാക്കുകൾ ഒട്ടും അതിശയോക്തി ഇല്ലാത്തതാണ്, 'മാർ ബർണബാസ് ഡൽഹിയിലെ സാധാരണക്കാരന് വേണ്ടി ചെയ്ത നന്മകൾ എന്നും സ്മരിക്കപ്പെടും'.

കൊറോണ എന്ന മഹാവ്യാധി ലോകത്തെ മുഴുവൻ പിടിച്ചുലച്ചപ്പോൾ തന്റെ മക്കൾ വിശന്നിരിക്കുമ്പോൾ തനിക്ക് ഭക്ഷണം ഇറങ്ങുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞ് തന്റെ കൈകളാൽ ആയിരമായിരം പൊതിച്ചോറുകൾ

യുവജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ഒരു വിശുദ്ധ ബലിയർപ്പിക്കാൻ പിതാവിനോട് ആലോചിച്ചപ്പോൾ പൂർണ്ണമനസ്സോടുകൂടി സഭയിലെ മുഴുവൻ യുവജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി വിശുദ്ധ ബലിയർപ്പിക്കുകയും വചന സന്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്തു. 2020 യുവജന ദിനാഘോഷത്തോടനുബന്ധിച്ച് നടന്ന ഗ്ലോബൽ കിസ് മത്സരത്തിൽ മുഖ്യസന്ദേശം നൽകുകയും യുവജനങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു.

വലുപ്പത്തിൽ ചെറുതെങ്കിലും ഒരുപാട് പ്രാർത്ഥനാചൈതന്യം അനുഭവിക്കുന്ന ഒരിടമാണ് നെബ്സറായ് കത്തീഡ്രലിലെ ഹൈക്കല - പിതാവിന്റെ കബറിടം. ഡൽഹിയുടെ തിരക്കിൽ കുർബാനയ്ക്ക് മാത്രം ആളുകൾ വന്നുപോയിരുന്ന ഒരു ദൈവാലയമായിരുന്നു ഒരാഴ്ച മുൻ് വരെ അവിടം. എന്നാൽ ഇന്ന് ആ ദൈവാലയത്തിലേക്ക് ഒരുപാടുപേർ കയറിവരുന്നു, കാവി കുപ്പായക്കാരനായ സ്വാമിജിയെ തിരക്കി. ഭാഷ അറിയാത്തവർ, കൈകളും കാലുകളും ഇല്ലാത്തവർ, ഒരുനേരത്തെ വിശപ്പടക്കാൻ വഴി ഇല്ലാത്തവർ, തങ്ങൾക്ക് വിശപ്പടക്കാൻ ഒരു നേരം അന്നം തന്ന പിതാവിന്റെ കബറിടത്തിൽ വന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അനേകം പേരെ ഇന്ന് ആ ദൈവാലയത്തിൽ കാണുവാൻ സാധിക്കും. എളിമയുടെയും കനിവിന്റെയും കരം നീട്ടിയ ആശ്വാസപുത്രനായ ബർണബാസ് ക്രിസ്തു കനിഞ്ഞു നൽകിയ കൃപയാണ്. ദൈവാലയത്തിന്റെ ദൈവിക സാന്നിധ്യത്തിന് ബർണബാസ് പിതാവിന്റെ കബറിടം ഒന്നുകൂടി വെളിച്ചമേകുന്നു. കബറിൽ കത്തിനിൽക്കുന്ന കെടാവിളക്ക് പോലെയൊരു പിതാവ് തുടക്കമിട്ട നന്മപ്രവർത്തനങ്ങൾ, അവ ഒരിക്കലും അണയാതിരിക്കട്ടെ. ഭാഗ്യസ്ഥരണാർഹനായ പിതാവിനെ പറ്റിയുള്ള ഓർമ്മകൾ നമുക്ക് മറവിക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കാതിരിക്കാൻ തുടരാം, നമുക്ക് നമ്മളിലൂടെ പിതാവ് തുടങ്ങിവച്ച മിഷൻ ചൈതന്യം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നമുക്കു വേണ്ടി, നമ്മുടെ സഭയ്ക്കു വേണ്ടി, മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മദ്ധ്യസ്ഥനായാചിക്കട്ടെയെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കാം. പിതാവേ സമാധാനത്തോടെ പോവുക, പിതാവേ സമാധാനത്തോടെ പോവുക.

Mar Barnabas: A handbook to 21st Century Christianity

Introduction:

Jeffin

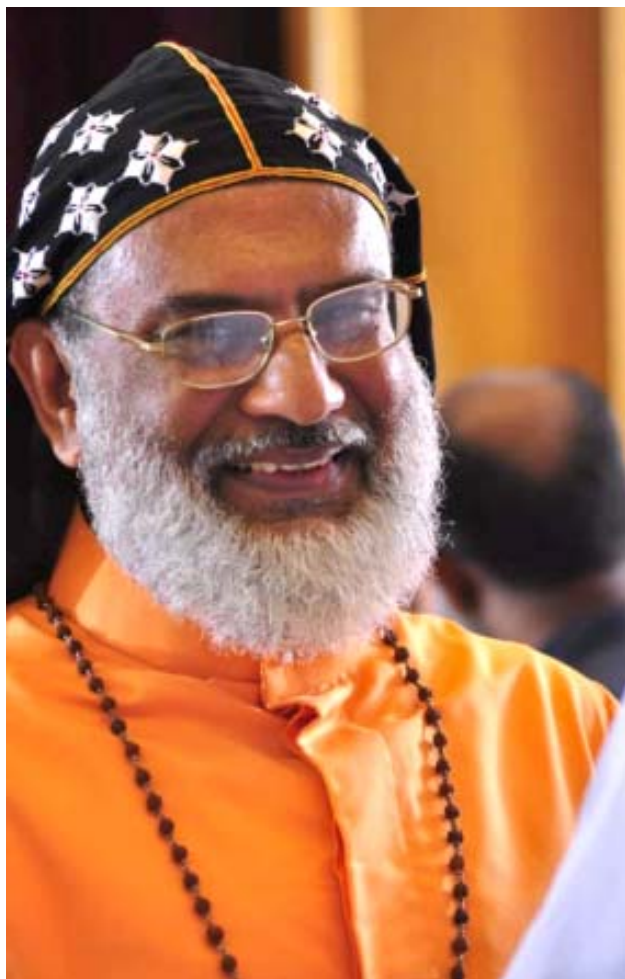
President, MCYM, Diocese of Gurgaon

As the Church reels in pain at the untimely demise of Bishop Dr. Jacob Mar Barnabas, the first metropolitan of St. John Chrysostom, Diocese of Gurgaon, a floodgate of memories open in the heart of every person fortunate enough to meet him.

Pondering about the life of our Aboon, I have always felt the convergence of two Catholic visionaries, one, a Saint immortalized in the streets of Kolkata and the other, an evangelizer at the cusp of his canonization as a Saint. Saint Mother Teresa of Calcutta and Servant of God Mar Ivanios are the two important pillars of the Catholic Church, the former being an

epitome of compassion for the sick and downtrodden and the latter being the flagbearer of God's Evangelical mission. Almost all anecdotes about Bishop Mar Barnabas revolve around these two fundamental ideals that he led his life by, benevolence and evangelization. These two ideals are, more often than not, so deeply intertwined with each other in his deeds that they appear to be upholding each other, if not being the same thing.

Barnabas Pithav, in his evangelical endeavours, never remained as a mere preacher or professor of The Word of God, he made sure that his folk knew him not

by his words but by his deeds. If one listens to Barnabas Pithav talking about his experiences in various mission centers across the 22 states of India entrusted to him, one may not find even a single incident where he has claimed the strength of his own faith. His stories are about how he was humbled by the brazen and unabashed faith that he witnessed in the mission communities. One story that is close to my heart was narrated by him as he sat on an old wooden sofa in my ancestral home while giving strength to my family after the demise of my grandfather. This was a family which was vocally and passionately proud of its rich Malankara roots. Barnabas Pithav pointed out how little faith we all, including Pithav himself, have. How little faith the staunch

Malankarites have in spite of boasting to have received Christianity directly from St. Thomas himself. He narrated an incident that happened in one of his mission centers. A local pastor had cured hundreds of snake bite victims and not even one patient brought to him had succumbed to an untimely death. His treatment was extremely simple, he would touch the patient and he would pray. This was not someone who was in any form qualified in medical science, he wasn't someone who had studied in seminaries for decades, nor was he someone who had experienced Christ or learned about Christian faith until he was already a man. It was the pastor's faith in the healing powers of Almighty that cured every patient brought to him. Barnabas Pithav added with great humility that if a patient was brought to Pithav instead of the Pastor, Pithav would have merely asked his aides to take the patient to the hospital in Pithav's car or at most offered to pay for the patient's treatment. With unparalleled humility, Pithav accepted that the Pastor's faith was much greater than his own. Would any of us ever have the courage to say, 'my Lord will hear my prayers and cure this person'? This poses a very fundamental question to us, 'the Malankara makkal', the malankarites who wear our 'parampariyam' (heritage) as our crown jewel. Is our faith good enough? Is our centuries old faith strong enough? If not, how shameful is it that we received this burning fire from St. Thomas and hid it from the rest of the country for around 2000 years and even then, failed to live up to its standards. These were

and sacrifices. Barnabas Pithav's tears fell on the scorching grounds of Delhi and evaporated to the Almighty with the Holy incense. Within a matter of months, the court cases were resolved and a church was built there.

questions that Barnabas Pithav frequently posed to his children in the Diocese of Gurgaon.

Aboon's humility stemmed from his unshakable faith. He was a deeply devout man, someone whose prayers were answered by God without fail. He called upon God with such faith that God couldn't refrain from hearing his prayers. On two separate occasions Barnabas Pithav wept during the Holy Mass at my church and both occasions were followed by miracles. First, when a priest was hospitalized and even the doctors were quickly losing hope, Barnabas Pithav wept at the Holy Alter and pleaded before God for his priest's life during the Holy Mass. God answered Pithav's tears and the miracle of healing ensued. The second time Barnabas Pithav wept at the Holiest of Holy places at my church was when he offered the Holy Mass at a temporary shack built in a piece of land that had got engulfed in false ownership claims and court cases. The parishioners were distraught as their dream of having their own church was about to be broken after spending lakhs of rupees and after decades of prayers

Barnabas Pithav's selfless deeds of charity were widely covered by media houses during the COVID-19 pandemic, as the world was awestruck to see his courage and benevolence, his children at Gurgaon dioceses weren't surprised in the least, we had experienced Barnabas Pithav, "The Humanitarian", long before the pandemic started. As most political and religious leaders across spectrum cowered in their homes and preached humanity via Zoom and Google Meet, Barnabas Pithav stood as the beacon of Christian values as he distributed food kits to the thousands of hungry stomachs that thronged the gates of his Cathedral Church in Delhi. The warmth of his heart reflected in the warmth of his smile as he led the Community Kitchen and its army of volunteers in cooking and then distributing food to the long queue outside the church and in different parts of Delhi. The prayers of

these well-fed stomachs ensured that a diocese with an extremely meagre income always had enough to feed people for one more day. Once, during a conversation, he narrated an incident where the priests associated with his Community Kitchen initiative had informed him that they didn't have sufficient grains to continue running the kitchen for even one more day. Barnabas Pithav responded with complete submission to God and told them that, "God will provide". He entrusted everything to Almighty on his way back to the Bishop's House. As soon as he sat down at his desk, he received an international phone call from a man whom he had never met. A generous donor who had

heard about Pithav's charitable deeds donated an amount large enough to run the Community Kitchen for a few more weeks. Even in these prayers, he was not praying for large deposits to fund years' worth of charity, he prayed for enough money to get through for the time being and that was all the money he ever had. His diocese never had money kept aside for a rainy day but always had just enough to fulfil Almighty's divine plan for that particular day.

One of the earliest initiatives he undertook after reaching Delhi as the Apostolic Visitor to the ETRI (Extra-territorial regions of India) was the initiation of the 'Food for Hungry' Programme. This initiative was later taken under the wings of Gurgaon Diocese's Social Service Society, Prachodana. To this very day, the old Maruti Eco with 'PRACHODANA' written on its windshield is an assurance to numerous mothers on the streets of Delhi that their kids will not go hungry today. This NGO, in its decade long service to humanity under the leadership Mar Barnabas, has touched the lives of thousands in dire need of a helping hand and a loving heart. From daily food distribution to running non-formal schools in the slums

of Delhi, Barnabas Pithav cared for the ones whom even the governments had written off. The Shanti Ashram, a destitute home established in Delhi is another example of Barnabas Pithav's vision. It seeks to take care of people on the streets who are unable to take care of themselves. It provides shelter and medical help to numerous old and sick people. Attempts are made to establish contact with their families, failing which, they continue to live in the Shanti Ashram for the rest of their lives.

The pandemic gave a new zeal to Bishop Mar Barnabas as he embarked on his journey to feed the mouths that were ravaged by COVID-19. His commitment to this service was such that he made only one prominent demand after getting hospitalized due to COVID-19. He asked the priests in-charge to ensure that the humanitarian acts of the diocese do not stop even when he was admitted in the hospital. His love for the poor and down

trodden was so immense that even in his own suffering, he did his part in ensuring that the streets of Delhi do not have to battle hunger.

Bishop Dr. Jacob Mar Barnabas had great love for the youth of the church. He frequently told us about the responsibilities entrusted upon Malankara Catholic Youth Movement (MCYM) as a part of the Church's missionary duties. As MCYM Gurgaon Diocese strived to live up to the high standards he had set for us, he stood with us in our failures as a strong leader and cheered for us in our achievements as a benevolent father.

He believed that the youth of the church had an important role in bridging the gap between the established churches and the mission centers. In his eyes, MCYM members were essential in breaking down the barriers of language and culture that separate the mission centers from the rest of the Malankara

Catholic Church. He recognized that faith can be strengthened only if prayers and the Holy Qurbano are offered in one's own tongue, he took initiatives to revitalize the offering of the Holy Qurbano in hindi, he also led the translation of the Holy Qurbano into numerous languages like Punjabi, Oriya, Kokborok etc., so that the local population of the mission station can worship in their own mother tongue.

Pithav stressed upon the importance of M.C.Y.M. members going to mission centers and spending time with the community there. He believed that this would not only strengthen the Church's missionary efforts but also help the M.C.Y.M. members in growing as powerful missionaries and as well-rounded human

beings. Pithav's youthful vigour can be witnessed in the widely circulated video of him dancing with the kids from Malankara Catholic Children's League (MCCL). Pithav relentlessly pushed us towards excellence and constantly reminded us of our duties as powerful missionaries and as ambassadors of Jesus Christ. Never have I experienced or even heard of an incident where Pithav had told us that he could not join us for a meeting or some other initiative because he had prior commitments or had some other work that had to be taken care of. He prioritized M.C.Y.M. and made time for the youth of his diocese. Even for something as mundane as recording a video for a prize announcement after a small competition, Pithav's first response would be a 'yes' and it would usually be followed by something on the lines of, 'I'm in Punjab today and I'll be travelling to Orissa tonight, would it be alright if I send the video to you by day after tomorrow'. I would gladly say 'yes' to pithav, knowing well that even the slightest amount of persuasion from my end or even a tiny amount of urgency in my voice would result in Pithav sacrificing his own sleep and recording the video that very night.

We have heard stories about Mar Ivanios Pithav giving away his salary from Serampore University to people in need and also about how he left Mundanmala with no interest in maintaining claim over the 100 acres of land. We have also heard about Mar Ivanios Pithav's dream about Evangelization across the length and breadth of the country. These characteristic traits can also be seen in Barnabas Pithav's life. After starting his priestly life in the Bethany Ashram (established by Mar Ivanios) as an Order of Imitation of Christ (OIC) priest, Barnabas Pithav was not just a Bethanian, he was a true Ivanian, he was

a man who walked in the footsteps of Mar Ivanios. He was indeed a second Ivanios.

It gives the Diocese of Gurgaon great joy to know that we have two bishops sitting on either side of Lord Jesus Christ and praying for our missionary endeavours across India.

Barnabas Pithav's life was a testament to Almighty's Divine Providence. All of us are better Christians and better human beings for having known him and for having been loved by him.

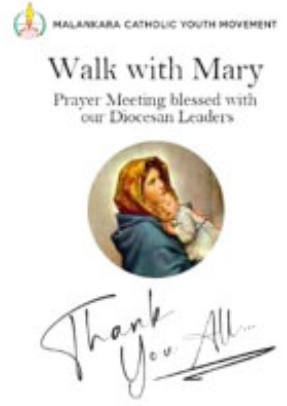
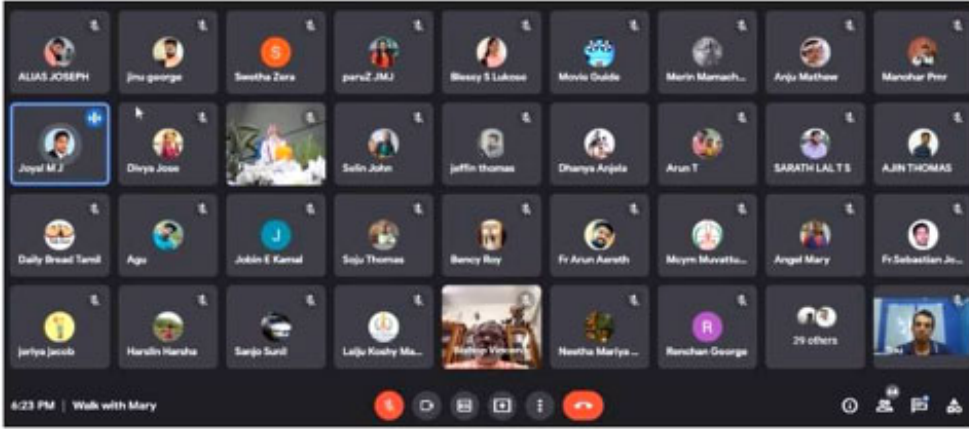
As we sit back after attending his funeral and praying for the departed soul, we need to ask ourselves, what would Barnabas Pithav want us to do? The best homage we can pay to his life and sacrifice is to continue his work. The Malankara Catholic Church, as a whole, needs to build upon the foundation laid by Barnabas Pithav and work towards evangelization of India with a heart that bleeds for the poor.

വാർത്തകൾ

സഭാതലസമിതി

ജപമാല പ്രാർത്ഥന

മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ 11 ഭദ്രാസന പ്രതിനിധികളെയും ചേർത്തുകൊണ്ട് പരിശുദ്ധ ദൈവമാതാവിന്റെ വിമലഹൃദയത്തിൽ സഭ മുഴുവനെയും കോവിഡ് 19 രോഗാവസ്ഥയിൽ കഴിയുന്നവരേയും സഭയുടെ 91-ാം പുനരുകയ ശുശ്രൂഷകളെയും രോഗാവസ്ഥയിലായിരിക്കുന്ന അഭിവന്ദ്യ ജേക്കബ് മാർ ബർണബാസ് പിതാവിനെയും സഭയിലെ എല്ലാ യുവജനങ്ങളെയും സമർപ്പിച്ച് ജപമാല ചൊല്ലി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

സഭയുടെ യുവജന കമ്മീഷൻ ചെയർമാൻ അഭിവന്ദ്യ വിൻസെന്റ് മാർ പൗലോസ് പിതാവിന്റെ സാന്നിധ്യം പ്രാർത്ഥനാ ശുശ്രൂഷകളെ കൂടുതൽ അനുഗ്രഹിതമാക്കി.

ഭദ്രാസന ഡയറക്ടർമാരായ ഫാ. അരുൺ ഏറത്ത്, ഫാ. ജോണി ആൽഫ്രഡ്, ഫാ. എബ്രഹാം ആശാരിപറമ്പിൽ, ഫാ. സോജു തോമസ്, ഫാ. ആന്റോ ജെബിൻ, ഫാ. റിനോ ജോൺ, ആനിമേറ്റർ സിസ്റ്റർ മാരായ സിസ്റ്റർ ഫ്ളവർ ജോൺ ഡി.എം., സിസ്റ്റർ തമീം എസ്.ഐ.സി., സിസ്റ്റർ അലീന എസ്.ഐ.സി, സിസ്റ്റർ നിമ്മി റോസ്, സിസ്റ്റർ സോഫിയാ ഡി.എം., സിസ്റ്റർ ഡോ. ദിവ്യ ജോസ് ഡി.എം. ഭദ്രാസന പ്രസിഡന്റ്, ജനറൽ സെക്രട്ടറി, ഭദ്രാസനത്തിലെ മറ്റെല്ലാ ഭാരവാഹികളും ജപമാല പ്രാർത്ഥനയിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നു.

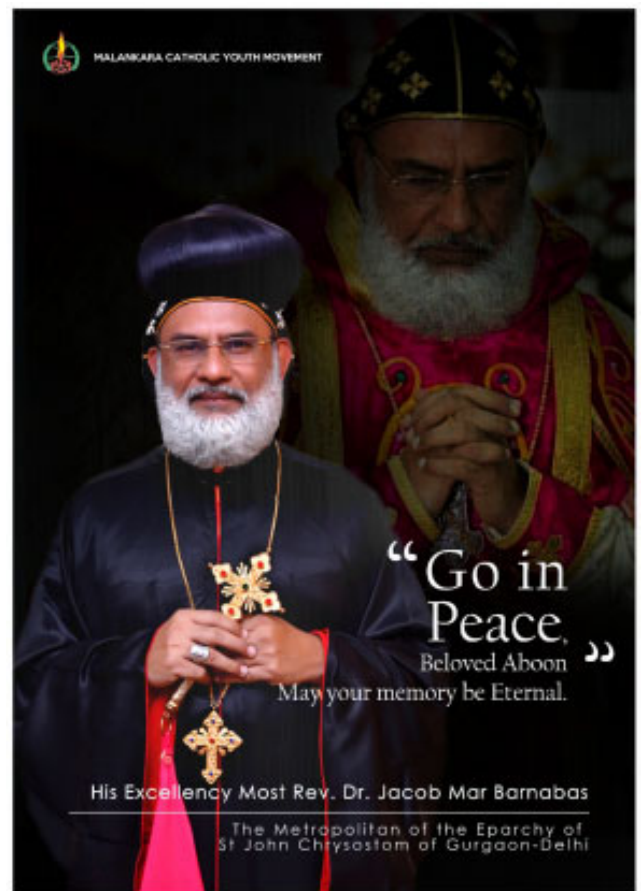
ആദരാഞ്ജലികൾ

‘ശുദ്ധസ്ഥലത്തു പ്രകാശിച്ചിരുന്ന ദീപം മരണം ഊതിക്കെടുത്തി കളഞ്ഞു.’

ശ്രേഷ്ഠാചാര്യ സമാധാനത്താലെ പോവുക..

മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ ഗുഡ്ഗാവ് രൂപതയുടെ പ്രഥമ അധ്യക്ഷൻ അഭിവന്ദ്യ ജേക്കബ് മാർ ബർണബാസ് പിതാവ് ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് ചേർക്കപ്പെട്ടു.

അഭിവന്ദ്യ പിതാവിന് എം.സി.വൈ.എം. കൂടുംബത്തിന്റെ ആദരാഞ്ജലികൾ.

വാർത്തകൾ

മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭ, ഗുഡ്ഗാവ് ഭദ്രാസനത്തിന്റെ പ്രഥമ അദ്ധ്യക്ഷൻ ഡോ. ജേക്കബ് മാർ ബർണബാസ് പിതാവിന് എം.സി.വൈ.എം കുടുംബത്തിന്റെ ആദരാജ്ഞലിയർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് യുവജന കമ്മീഷൻ ചെയർമാൻ അഭിവന്ദ്യ വിൻ സെന്റ് മാർ പൗലോസ് പിതാവ് റീത്ത് സമർപ്പിക്കുന്നു. എം.സി.വൈ.എം ഗുഡ്ഗാവ് ഭദ്രാസന ഡയറക്ടർ റവ. ഫാ. ദേവസ്യ കുതിരക്കല്ലിൽ, പ്രസിഡന്റ് ജെഫിൻ കളിയിക്കൽ എന്നിവർ സമീപം.

ആദരാഞ്ജലികൾ

മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ പാറശ്ശാല ഭദ്രാസനാദ്ധ്യക്ഷൻ അഭിവന്ദ്യ തോമസ് മാർ യൗസേബിയോസ് തിരുമേനിയുടെ വൽസല പിതാവ് എൻ. റ്റി വർഗീസ് നായിക്കംപറമ്പിൽ (93) നിര്യാതനായി.

വൽസല പിതാവിന് എം. സി. വൈ.എം. കുടുംബത്തിന്റെ ആദരാഞ്ജലികൾ.

New Apostolic Administrator

Very Rev. Fr. Varghese Vinayanand OIC has been appointed by the Holy See as the Apostolic Administrator of the Eparchy of St. John Chrysostom, Gurgaon on 28th August 2021 with immediate effect.

തിരുവനന്തപുരം മേജർ അതിഭദ്രാസനം വിശുദ്ധ ജോൺ മരിയ വിയാനി ദിനം

വൈദികരുടെ മധ്യസ്ഥനായ വിശുദ്ധ ജോൺ മരിയ വിയാനിയുടെ തിരുനാൾ ദിനമായ ഓഗസ്റ്റ് നാലിന് തിരുവനന്തപുരം മേജർ അതിഭദ്രാസനത്തിലെ എല്ലാ വൈദികർക്കും ആശംസ കാർഡ് തപാലിൽ അയച്ചു നൽകി.

വിയാനി തിരുനാളിന്റെ എല്ലാ മംഗളങ്ങളും വൈദികർക്ക് നേരുകയും പ്രത്യേകമായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആദരാഞ്ജലികൾ

പാറശ്ശാല ഭദ്രാസനാദ്ധ്യക്ഷൻ അഭിവന്ദ്യ യൗസേബിയോസ് പിതാവിന്റെ വത്സല പിതാവ് എൻ. റ്റി. വർഗീസ് നായിക്കംപറമ്പിൽ (93) കർത്താവിൽ നിദ്ര പ്രാപിച്ചു. എം.സി.വൈ.എം. തിരുവനന്തപുരം മേജർ അതിഭദ്രാസന ഡയറക്ടർ ഫാ. അരുൺ ഏറത്ത് ആദരാജ്ഞലികൾ അർപ്പിച്ചു.

കോവിഡ് ബാധിതനായി മരണമടഞ്ഞ കിളിമാനൂർ വൈദിക ജില്ലയിലെ വള്ളിയറുപ്പൻകാവ് യൂണിറ്റ് അംഗം ശ്രീ. ലാലു ജോയിക്ക് യുവജന കുടുംബത്തിന്റെ ആദരാഞ്ജലികൾ.

ബത്തേരി ഭദ്രാസനം

യാത്രയയപ്പ്

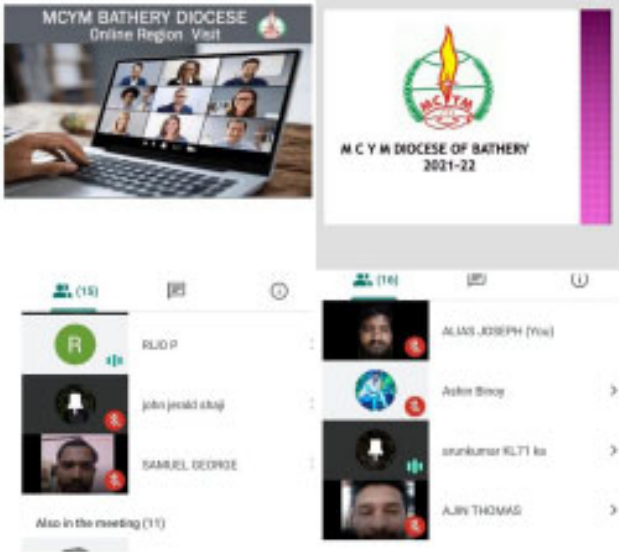

എം.സി.വൈ.എം. ബത്തേരി രൂപതയുടെ ഡയറക്ടറായി രണ്ട് വർഷം സേവനമനുഷ്ഠിച്ച റവ. ഫാ. സാമുവേൽ ജോർജ്ജ് ഒ.ഐ.സി., അസിസ്റ്റന്റ്

വാർത്തകൾ

ഡയറക്ടർ റവ. ഫാ. എബ്രഹാം ആശാരി പറമ്പിൽ എനിവർക്ക് യാത്രയയപ്പ് സമ്മേളനം നടത്തി.

മേഖല വിസിറ്റിംഗ്

കോവിഡ് 19 ന്റെ പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ രൂപതയിലെ 10 വൈദിക ജില്ലകളിലും രൂപതാ സമിതിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഓൺലൈൻ വിസിറ്റിംഗ് നടത്തി. മേഖല വിസിറ്റിംഗ് രൂപതാ പ്രസിഡൻ്റ്, വൈസ് പ്രസിഡൻ്റ്മാർ എനിവർ അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. മേഖല /രൂപത പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിലയിരുത്തുകയും സമകാലിക പ്രസക്തിയുള്ള വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചർച്ച നടത്തുകയും ചെയ്തു.

മാവേലിക്കര ഭദ്രാസനം അർദ്ധ വാർഷിക സെനറ്റ് സമ്മേളനം

എം.സി.വൈ.എം മാവേലിക്കര ഭദ്രാസന സമിതിയുടെ അർദ്ധ വാർഷിക സെനറ്റ് സമ്മേളനം ചെങ്ങന്നൂർ വൈദികജില്ലയുടെ ആതിഥേയത്വത്തിൽ പുലിയൂർ ബേത്ലഹേം മലങ്കര കത്തോലിക്കാ ദൈവാലയത്തിൽ വച്ച് 2021 ഓഗസ്റ്റ് മാസം 14-ാം

തീയതി നടത്തപ്പെട്ടു.

എം.സി.വൈ.എം. ഭദ്രാസന ആനിമേറ്റർ സിസ്റ്റർ സജീവാ എസ്.ഐ.സി പതാക ഉയർത്തി. ഭദ്രാസന വൈസ് പ്രസിഡൻ്റ് ശ്രീമതി. ജിനു രഞ്ജന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ നടന്ന അർദ്ധ വാർഷിക സെനറ്റ് സമ്മേളനത്തിന് ഭദ്രാസന ജനറൽ സെക്രട്ടറി സ്റ്റാലിൻ ഫിലിപ്പ് സ്വാഗതം ആശംസിക്കുകയും, ഭദ്രാസന ഡയറക്ടർ റവ. ഫാ. വർഗീസ് മുക്തുംപുറത്ത് ആമുഖ സന്ദേശം നൽകുകയും, ചെങ്ങന്നൂർ ജില്ലാ വികാരി റവ. ഫാ. ഡാനിയേൽ തെക്കേടത്ത് സെനറ്റ് ഉദ്ഘാടനം നിർവഹിക്കുകയും, ചെങ്ങന്നൂർ വൈദികജില്ല ഡയറക്ടർ റവ. ഫാ. സാമുവേൽ പായ്കേടത്ത് ആശംസകൾ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് വൈദിക ജില്ലകളുടെ റിപ്പോർട്ട് അവതരണവും ഭദ്രാസന സമിതിയുടെ അർദ്ധവാർഷിക റിപ്പോർട്ട് ഭദ്രാസന ജനറൽ സെക്രട്ടറി സ്റ്റാലിൻ ഫിലിപ്പും വരവ്-ചെലവ് കണക്കുകൾ ഭദ്രാസന ട്രഷറർ ഷിബിൻ ഷാജിയും അവതരിപ്പിക്കുകയും പാസാക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് വൈദികജില്ലകൾ പൊതുചർച്ചാ വിഷയങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചു. മാവേലിക്കര വൈദികജില്ല ഡയറക്ടർ റവ. ഫാ. തോമസ് പുത്തൻപറമ്പിൽ ആശീർവാദം നൽകി സെനറ്റ് സമ്മേളനം അവസാനിച്ചു.

പത്തനംതിട്ട ഭദ്രാസനം

ഈ തണലിൽ ഇത്തിരി നേരം

എം.സി.വൈ.എം. പത്തനംതിട്ട ഭദ്രാസന സമിതിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഭദ്രാസന മുൻകാല ഭാര

വാർത്തകൾ

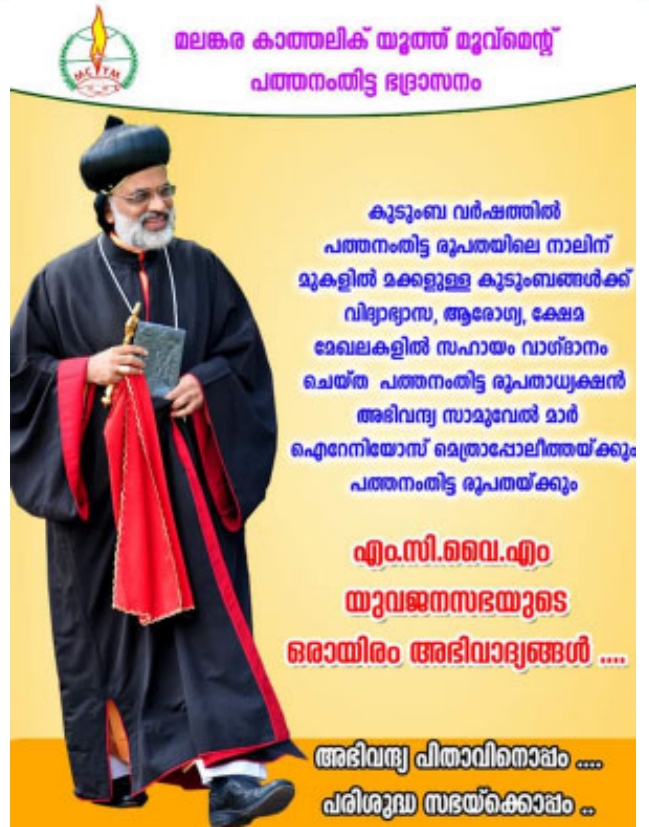
വാഹി സംഗമം 2021 ആഗസ്റ്റ് 22 ഞായറാഴ്ച, കോന്നി കാർമ്മല ദൈവാലയത്തിൽ വച്ച് നടത്തപ്പെട്ടു. വിശുദ്ധ കുർബാനയ്ക്ക് അഭിവന്ദ്യ സാമുവൽ മാർ ഐറേനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു. കുർബാനയ്ക്ക് ശേഷം ബഹു. ജോയി സാർ മൈലപ്ര എം.സി.വൈ.എം. പതാക ഉയർത്തി. തുടർന്ന് നടന്ന സംഗമത്തിൽ മുൻകാല ഭാരവാഹികൾ എം.സി.വൈ.എം. ഓർമ്മകൾ പങ്കുവയ്ക്കുകയും, തുടർപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വിലയിരുത്തൽ നടത്തുകയും ചെയ്തു.

അസാധാരണ സെനറ്റ് സമ്മേളനം

ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ഭരണഘടന ഭേദഗതി സംബന്ധിച്ച് ചർച്ചകൾ നടത്തുകയും, ഭേദഗതി കരട് അവതരിപ്പിക്കുകയും അഭിവന്ദ്യ പിതാവിന്റെ അംഗീകാരത്തിനായി സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

കുടുംബ വർഷത്തിൽ പത്തനംതിട്ട ഭദ്രാസനത്തിലെ നാലോ, അതിൽ കൂടുതലോ മക്കളുള്ള കുടുംബങ്ങൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസ, ആരോഗ്യക്ഷേമ മേഖലകളിൽ സഹായം വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ഭദ്രാസനാധ്യക്ഷൻ അഭിവന്ദ്യ സാമുവൽ മാർ ഐറേനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും പത്തനംതിട്ട ഭദ്രാസനത്തിനും

യുവജന സഭയുടെ അഭിവാദ്യങ്ങൾ അറിയിച്ചു. അർദ്ധ വാർഷിക സെനറ്റ് സമ്മേളനം

ഭദ്രാസന സമിതിയുടെ 2021 വർഷത്തെ അർദ്ധവാർഷിക സെനറ്റ് സമ്മേളനം ഓൺലൈനായി ജൂലൈ 25-ാം തീയതി ഉച്ചയ്ക്ക് 1.30 മുതൽ നടത്തപ്പെട്ടു. ഭദ്രാസന പ്രസിഡന്റ് അധ്യക്ഷത വഹിച്ച സമ്മേളനത്തിൽ ജില്ലാ സമിതികൾ റിപ്പോർട്ട് അവതരിപ്പിക്കുകയും തുടർന്ന് ഭദ്രാസന സമിതിയുടെ റിപ്പോർട്ടും കണക്കും അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

Diocese of Pune-Khadki

Gurudhvani

Gurudhvani was an initiative by the Commission for Youth during the 68th commemoration of Servant of God, Archbishop Geevarghese Mar Ivanios. A series of videos were presented by various eminent speakers covering Ivanian ideals, achievements and life history. The videos were shared via The Ephremite YouTube channel from 1st July to 15th July.

Speakers for this program: Most Rev. Dr. Thomas Mar Anthonios, Most Rev. Dr. Thomas Mar Eusebius, Most Rev. Dr. Joseph Mar Thomas, Rev. Fr. Dr. John Padipurackal, Fr. Dr. Jolly Karimpil, Rev. Fr. Mathew Praful OIC, Rev. Sr. Dr. Jocelyn SIC, Rev. Fr. Jigmy Thomas, Rev. Sr. Dr.

Namitha SIC, Rev. Sr. Dr. Sandra SIC, MCYM & Rev. Father & Rev. Sisters and Youth Commission of our Eparchy.

Tug of Words - 27 June 2021

MCYM Mumbai organized the second season of debate competition named Tug - of - Words on 27th June 2021. A total of 7 teams from Mumbai region participated in the event. Three eminent jury validated the event.

The event was conducted on Zoom platform and was live streamed on other social media platforms. After few rounds of amazing debate, a joint team of Ulhasnagar - Dombivali was declared as the winners of the event and Sakinaka - BARC being the first runners up.

വന്ധു പിതാവിന് എം.സി.വൈ.എം. കുടുംബത്തിന്റെ ആദരാഞ്ജലികൾ...